

Časopis zaměstnanců Vojenských lesů a statků ČR, s. p.

5

VLS

Slovo má...

HANA POLITZEROVÁ, DiS.,

PR, tisková mluvčí VLS ČR, s.p.

Milé čtenářky,
milí čtenáři,

využívám touto cestou příležitosti a v krátkosti bych se Vám ráda představila. Jmenuji se Hana Politzerová, a již tomu budou tři měsíce, co jsem rozšířila řady zaměstnanců podniku Vojenské lesy a statky ČR, s.p.

Má pozice s sebou nese i funkci šéfredaktorky zaměstnaneckého časopisu. A přiznávám, že číslo, které se Vám právě dostalo do rukou, je pro mne premiérou.

Chtěla bych velmi poděkovat všem, kteří mi pomohli při tvorbě tohoto čísla, přispěli dobrou radou, článkem či fotografií. Také si cením zkušeností a podpory redakční rady. Bez jejich pomoci by cesta k zářivému vydání pro mne byla daleko složitější. Věřím, že na výsledku to nebude znát, a že si každý v novém čísle najdete „to své“.

Také bych Vás ráda požádala, abyste nám i nadále zasílali zajímavé náměty, články a fotografie. Každý příspěvek vítám a předem za něj děkuji.

Přeji Vám hezké babí léto, pohodu, zdraví. Všem lovcům krásné zážitky a trofeje. A v neposlední řadě také příjemné chvíle při čtení našeho časopisu.

Hana Politzerová

Vaše šéfredaktorka

OBSAH

Bekyně mniška	2
Sledování Siky	4
Výroba krytokořenného sadebního materiálu	10
Výstava Pořovníctvo a příroda	12
Prověrka zajištěnosti kultur	13
Lesnický den v Ralsku	14
Pohár VLS	16
Cestou necestou	18
Poděkování	20
Odbory VLS – letní dětský tábor	21
Co se u nás děje	22
Exkurze do Valšovického polesí	25
Sport FC VLS	26
Společenská rubrika – výročí	28
Fotografie měsíce	30

Redakce

Vydává:

Vojenské lesy a statky ČR, s. p.
IČ: 00000205
Pod Juliskou 5, 160 64 Praha 6
Tel: 220 405 111
Fax: 224 310 921
e-mail: info@vls.cz
web: www.vls.cz

Redakce:

Vojenské lesy a statky ČR, s. p.
Pod Juliskou 5, 160 64 Praha 6
Tel: 220 405 160
Fax: 224 310 921

Šéfredaktorka: Hana Politzerová, DiS.

Předseda redakční rady: Ing. Pavel Češka

Místopředseda redakční rady: Ing. Jan Jeniš

Členové redakční rady:

Ing. Václav Pernegr
Ing. Jiří Flíček
Ing. Jiří Illichmann
Ing. Veronika Hubíková
Ing. Jiří Korhon
Ing. Oldřich Fröhlich
Ing. Hana Peterková

Registrace:

MK ČR E 163 15 pod zn. 14787/2005
ze dne 24. 10. 2005

Ilustrační foto:

Titulní strana:

Autor: Robert Hlavica
II. titulní strana
Autor: Ing. Pavel Munzar

Uzávěrky: 6/11 – 7. 11. 2011

Neprodejné; Vychází nákladem 1100 kusů

Pohled do širokého údolí Červeného potoka na LHC Jince, v jehož okolí gradovala mniška v letech 1993-95.

BEKYNĚ MNIŠKA

Ve svém příspěvku z oblasti ochrany lesa bych chtěl pohovořit o jednom z nejvýznamnějších škůdců jehličnatých dřevin, a sice o bekyni mnišce. Zaměřit bych se chtěl zejména na její gradaci v Brdech v relativně nedávné době.

Bekyně mniška (*Lymantria monacha*, Linnaeus, 1758)), dle starého českého názvu bekyně sosnová, patří do řádu: motýli (Lepidoptera), čeledi: bekyňovití (Lymantriidae). Je to středně velký motýl, který se rojí od poloviny července do poloviny srpna. Samička klade vajíčka po hromádkách 20 – 50 ks (jedna samička vyklade kolem 200 ks vajíček) pod šupiny kůry stromů, kde přezimují. Koncem dubna se začínají líhnout housenky, které lezou do korun stromů a požírají jehličí. Housenky mají 5 až 6 vrůstových stupňů, doba jejich vývoje závisí na počasí a trvá v průměru 9 týdnů. Poté nastává kuklení, trvající 10 – 14 dnů, a rojení motýlů. Samečci se líhnou dříve, samičky poněkud později. Motýli jsou termofilní, ve dne vyhledávají stín a skrytá místa, kde odpočívají. K páření dochází v době mezi 21. – 24.

hodinou noční až do třetí hodiny ranní, kdy samečci prudce poletují a vyhledávají samičky. Ty vábí samečky svou vůní (feromonem) a dalšími signály (vizuálně), létají pomaleji a váhavě.

Před začátkem „lesní kultury“, tzn. dokud člověk nezačal výnosově hospodařit v lesích, byla bekyně rozšířena v nepatrném množství. Člověk jí však svým zakládáním rozsáhlých jehličnatých monokultur připravil ideální podmínky pro namnožení. Již v 19. století se vyskytly případy jejího kalamitního přemnožení. Největší kalamita pak nastala v letech 1917 – 1927. Mniška se nejsilněji množila a působila největší škody v souvislých smrkových monokulturách, které byly založeny na plochách vzniklých velkoplošnou holou sečí a následnou sadbou nebo sítí smrku. Tím došlo ke vzniku rozsáhlých stejnověkových porostů, které byly díky slabé výchově často přehoustlé. Tato mnišková kalamita postihla takřka celou oblast České republiky. Již roku 1912 bylo pozorováno silné rojení u Hluboké, u Plzně a u Třeboně. Roku 1913 bylo ro-

jení slabé, ale mniška byla jednotlivě všude zastoupena (severní Čechy, Bělá, Posázaví). Teprve v letech 1916 a 1917 nastalo rychlejší rozmnožování. V roce 1919 jsou napadeny již všechny okresy české, 3 moravské a 1 ve Slezsku. V šesti okresech už vznikly první holožírny. Nejpozději byly napadeny severní a severovýchodní Čechy, kde zvýšené množení propuklo až roku 1919. Silně poškozená plocha se z této doby odhaduje na 600 tis. ha ve smrkových a borových porostech ve věku 40 – 80 let v nadmořské výšce mezi 400 – 700 m. Typickými gradacími oblastmi u nás byly v té době okraje plzeňské kotliny, Rakovnicko, jižní a severní okraje Brd (Březnicko, Hořovicko, Zbirožsko), Křivoklátsko, jižní Čechy (Hlubocko, Třeboňsko), Posázaví (Kácovsko, Čáslavsko, Havlíčkovobrodsko), východní svahy Českomoravské vrchoviny (Jihlavsko, Jemnicko, Znojemsko), Dražanská vrchovina.

Jak víme z dostupné tehdejší literatury, lesníci se sice snažili přemnožení různými metodami zabránit a měli velmi propracované kontrolní metody (používané při gradaci dodnes), ale efekt obranných opatření byl zřejmě mizivý. Parazit z říše hmyzu také sami nestačí zastavit hromadný nárůst populace mnišky, jejich hlavní úloha spočívá v udržování škůdce v základním stavu. Při přemnožení mnišky se hlavním činitelem, který působí zánik gradace, stává virová choroba, která se nazývá polyedrie. Ta se začíná projevovat u housenek ve 3. instaru, a to tím, že rozrušuje jádra buněk. Nakažené housenky putují za vzduchem do korun, kde se shromažďují na vrcholku v podobě chuchvalců živých a odumírajících těl, tzv. vrškují. Po onemocnění svalstva jsou housenky malátné a visí zplihle na větvičkách přichyceny za panožky.

Z dobové literatury se dovídáme, jak si lesní personál vždy oddechl, když zpozoroval známky polyedrie – znamenalo to konec kalamity! Poutavě píše o přemnožení mnišky v domažlických městských lesích spisovatel Jan Vrba v románu „Mniška“. Další záznamy máme z různých dochovaných pamětních knih, např. u městských lesů Rokycany atd. V Brdech nám po mniškové kalamitě z té doby zůstala místní jména, na LHC Jince, lesnickém úseku Krejčovka hned dvě: „V žíru“ (odd.118, 119, 120) a „V mŕách“

(odd.212, 213, 235, 236). V obou lokalitách je podle stáří porostů založených po holožiru (dnes je to kolem 83 let) dobře patrné, kde mniška řádila. Obě lokality jsou v nadmořské výšce 450 - 540 m v plochých údolích obrácených k severovýchodu a obě mají rozlohu kolem 50 ha.

Není proto divu, že i nejnovější gradace mnišky byla v oblasti Brd poprvé zpozorována na LHC Jince v létě 1993 na l.ú. Baština v oblasti Pískový vrch, Krkavčina, Hejlák. Zjištění o silném žiru (kupo-divu hlavně na modřínu!) zde a následně i na mnoha dalších místech v Brdech vyvolalo doslova zděšení! Toho roku již nebyl čas nějak zasáhnout, ale zato byl čas připravit se na jaro. Na rozdíl od doby před 70-ti lety, kdy lesníci mohli zkáze svých porostů jen přihlížet, byl na jaro 1994 připraven detailní plán chemického leteckého zásahu proti mnišce, na kterém se podíleli pracovníci ředitelství státního podniku, divize a personál lesních správ v těsné spolupráci s pracovníky VÚLHM a dalších zainteresovaných subjektů. Z hlediska lesního provozu byl pak po roky 1994 a 1995 boj proti mnišce úkolem č.1. Probíhaly veškeré zjišťovací metody (na jaře při výstupu housenek do korun metoda lepových pásků, při žiru trusinková metoda, při rojení Welensteinova metoda) a podle jejich výsledků byly určeny oblasti pro letecký postřik. První letecký zásah byl uskutečněn ve dnech 19. 5. – 26. 5. 1994 z letiště Tlustice u Hořovic za značně proměnlivého počasí na ploše 5 998 ha. S přihlédnutím k pásmům hygienické ochrany vod a ke stupni narašení smrku byly použity tři druhy přípravků: biologický přípravek Foray (slabý účinek, ošetřená plocha musela být postříkána znovu účinnějším preparátem), Dimilin (střední a poněkud opožděný účinek) a Trebon 30 EC (vysoká účinnost přes 90 %). Účinnost zásahu byla sledována na trusnicích podle opadu housenek a také podle opadu trusinek.

Po vyhodnocení celého leteckého zásahu a následných kontrolních metod bylo zřejmé, že následující rok 1995 bude rokem gradace bekyně mnišky v oblasti centrálních Brd. Z tohoto důvodu vyhlásil s.p. VLS Praha oblast Brd jako „kalamitní oblast bekyně mnišky“. Po zkušenostech z předešlého roku bylo rozhodnuto, že v r. 1995 bude použit na celé ploše přípravek Trebon 30 EC. Následnými kontrolami pomocí vzorníků a trusníků bylo v porostech

prokázáno množství housenek, které by způsobilo lokální holožiry (i při více jak 90% úspěšnosti zásahu). Z tohoto důvodu bylo rozhodnuto o opakování zásahu na ploše 500 ha u LS Jince, LS Obecnice a LS Nepomuk Ten byl proveden ve dnech 12. – 13. 7. 1995. Nutnost opakovaného zásahu byla potvrzena výsledky kontrol opadu housenek na trusníky.

Přímé náklady na letecký postřik v letech 1994 – 1995 včetně opakovaného zásahu činily 10 350 566 Kč, tzn. 664 Kč / 1ha ošetřené plochy. Tyto náklady byly plně hrazeny státem. Opakovaně provedené rozbory vody z vodních toků a nádrží Okresní hygienickou stanicí Příbram nezjistily prakticky žádné negativní dopady na kvalitu vod vlivem chemického postřiku. Faktem však je, že vlivem velkého množství trusinek (např. v povodí vodní nádrže Octárna ležela v době žiru na několika stech hektarech souvislá vrstva trusinek) se negativně změnil chemismus vody a obsah organických látek ve vodě.

Následkem žiru mnišky bylo vytěženo v letech gradace na lesní správě Jince cca 5300 m³, na lesní správě Obecnice 263 m³.

Následně provedené kontrolní metody, zejména lepování na jaře 1996, již potvrdily výrazný ústup gradace, takže nebylo třeba dalšího zásahu. Od té doby do současnosti probíhá pravidelně kontrola feromonovými pastmi, zvýšený stav mnišky již nebyl naštěstí zaznamenán.

Po patnácti letech od posledního leteckého postřiku nesou porosty, které byly poškozeny silným žirem bekyně mnišky, minimální známky poškození. Zejména modřín, ale i smrk dobře zregeneroval a v proředěných porostech (např. LHC Jince – tzv. “Mniškovina” v odd. 166 na l.ú. Baština) se vytvořila hustá spodní etáž z přirozeného zmlazení smrku a modřínu.

Zkušenosti získané v letech 1994 – 95 potvrdily nutnost a oprávněnost leteckých chemických zásahů. Použitím odpovídajících chemických přípravků, kvalitně provedenou přípravou a vlastním provedením zásahu se zabránilo holožírům na tisících hektarech lesa a následnému rozvrácení lesních porostů. Zatímco naši předci zdolávali kalamitu mnišky řadu let a nemohli její průběh příliš ovlivnit, technika a chemie umožnila v naší době zvládnout kalamitní stav ve velmi krátkém čase.

Foto (autor V. Pernegr)

LHC Jince, l.ú. Baština, odd.166 – tzv. “Mniškovina”: původně plně zakmeněný rozsáhlý stejnověký porost s vysokým zastoupením modřínu na západní expozici v nadmořské výšce 660 – 710 m byl silně poškozen žirem bekyně mnišky v letech 1993 – 95, tehdy ve věku 90 let. Smrk musel být většinou vytěžen, kdežto modřín plně zregeneroval. Dnes je to ředina podrostlá spodní etáž zmlazeného modřínu a smrku a je postupně smycována.

Sledování **SIKY JAPONSKÉHO** pomocí telemetrického zařízení v honitbě **Hradiště**

Od roku 2009 probíhá na území divize Karlovy Vary telemetrické sledování siky japonského (*Cervus nippon nippon*). Sledování je prováděno pomocí GPS obojků zakoupených od německé firmy VECTRONIC Aerospace GmbH se sídlem v Berlíně.

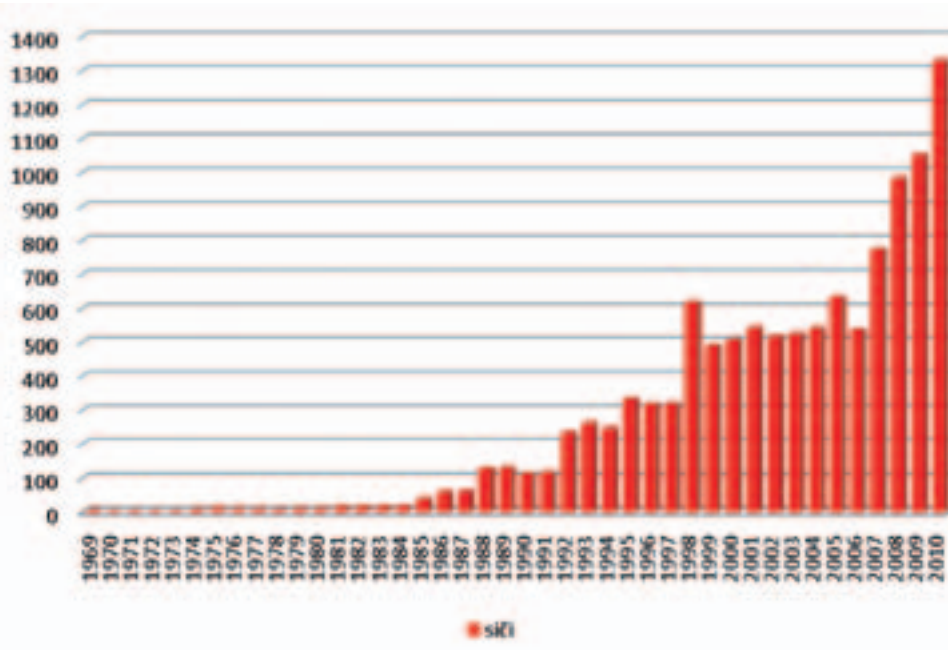
Sičí zvěř je u divize Karlovy Vary zatím ještě v poměrně vysokých početních stavech a je velmi hojně vyhledávána poplatkovými lovcí, na druhou stranu působí značné škody na mladých lesních porostech. Omezení škod na porostech a zefektivnění lovu bylo také důvodem k nákupu zařízení pro telemetrické sledování.

Sledování siky japonského je zajímavé tím, že dosud nebylo touto metodou v Evropě prováděno. Telemetrickou metodou sledování jsou podle dostupných zdrojů monitorováni pouze jedinci na Japonských ostrovech, a to pouze zvěř samičí. Autoři uvádějí u laní velikost domovských okrsků od 20 do 50 ha, v závislosti na ročním období a převládajících biotopech.

Jelen sika s nasazeným obojkem pro telemetrické sledování

Tabulka odstřelu od roku 1969 do roku 2010

V uvedené tabulce je záznam o šíření siky japonského do českých zemí.

Rok	Místo vysazení	Počet vysazených ks		Dovezl	Historie pohybu zvěře do volnosti
1891	obora Kluk u Poděbrad	3	1	Hagenbeck	
?	obora velkostatku Loučeň na Nymbursku				odtud se zvěř dostala na velkostatek Křívec na Nymbursku a do Mcel
1897	obora Lipí u Manětína na Plzeňsku	1	1	Hagenbeck	1908 v oboře již 60 ks a v roce 1934 300 ks
1898	obora Lipí u Manětína na Plzeňsku	1	1	Hagenbeck	od roku 1940 základ chovu západočeské populace
1899	velkostatek Tachov				později zánik chovu
1901	velkostatek v Čemínech na Plzeňsku				1948 do volnosti asi 80 ks sící zvěře
1902	obora panství Žadlovice - Doubravice				v roce 1944 uteklo asi 36 kusů do volnosti
1902	obora Holešov				
1903	obora Libá u Chebu				pokus se nezdařil, jelikož obora zanikla
1905	Obora Opočno pod Orlickými horami				chov existoval pouze dva roky
1906	velkostatek Mitrovských v Rožince, Perštejně a Sokolnicích				
?	velkostatek Perštejn				zmínka o odstřelu již v roce 1912
?	zámecký park Lešná u Holešova				zvěř pocházela z Manětína, chov mezi roky 1918 - 1939
1919	obora Kersko u Sadské				chov byl mezi světovými válkami zlikvidován
1922	velkostatek Újezd u Horšovského Týna, Svatý Kříž				
?	obora Třebel - Trpísty			Hagenbeck	
1922	obora Lány	1	2	Coudenhove-Calergi	dar od tohoto šlechtice prezidentu Masarykovi
1923	obora Lány	2	1	Coudenhove-Calergi	
1923	obora Vacíkov u Březnice				
1928	arcibiskupský lesní úřad Hukvaldy	1	5		zvěř byla zakoupena z Holešova a pak 1948 vystřelena
?	obora u Heřmanova Městce				
?	obora Jabkenice				
?	Hejnice na Liberecku				chov byl započat koncem 19. století
?	obora Janovice u Vápeného Podola				
1935	Obora Jetřichovice v České Kamenici				
1948	Slavická obora na Chrudimsku				
?	Obora Žižkův vrch u České Lípy				chov zanikl v roce 1965
?	velkostatek Lukov u Zlína				zvěř byla zakoupena z Manětína
?	Hrotovice u Třebíče				odtud po 2 svět. válce do volnosti
?	obora Velký Rybník na Karlovarsku				
1959	obora Opočno pod Orlickými horami				

V rámci tohoto výzkumu byla k imobilizaci použita nejsilnější narkotizační puška dostupná na našem trhu prodávaná firmou AtomVet. Puška Dist-Inject má výkon přesahující 16 Joulů a je tedy nutné, aby osoba, která s touto puškou pracuje, byla držitelem zbrojní skupiny D nebo C. Používaná puška je plynová a model má označení vz. 70. Puška má dvě hlavně v ráži 11 a 13 mm, tyto rozměry umožňují používat všechny běžně se vyskytující narkotizační střely. Výrobce udává maximální dostřel pušky 70 m, avšak reálně je pušku používat max. na 40 m, kdy je možné ještě garantovat úspěšný zásah. K narkotizaci jsou používány střely od amerického výrobce PneuDart o velikosti 3 cl a průměru střely 11 mm. Jedná se o jednorázové střely, které jsou vybaveny rozbuškou, jež vytlačuje narkotizační směs do těla zvířete.

Postupem času bylo zakoupeno sedm obojků, narkotizační puška sloužící k imobilizaci a další příslušenství ke stahování dat z nasazených GPS zařízení. Nákup čtyř obojků, narkotizační pušky a základního příslušenství zajistily Vojenské lesy a statky divize Karlovy Vary, další obojky a příslušenství je hrazeno z grantů České zemědělské univerzity.

Velikost obojků je označovaná podle velikosti a váhy baterie od 1C s váhou 350 g, přes 1D, 2D, 3D, 4D, 5D, 6D, po 7D s váhou 1380 g. Pro výzkum byly vybrány obojky GPS Plus 2006 Collar od firmy Vectronic Aerospace GmbH, a to konkrétně obojky GPS Plus 2006 Collar 2D s váhou 600 g a s možností záznamu průměrného počtu 14 940 zaměřených poloh, 3D s váhou 800 g a možností záznamu průměrného počtu 24 900 zaměřených poloh, dále obojky 4D o váze 830 g, bez automatického rozepnutí obojku, obojky 4D o váze 980 g s automatickým rozepnutím a moduly GSM. U obojků 4D je možno v optimálním případě zaznamenat až 52 500 zaměřených poloh.

Základem obojku je GPS zařízení, které pracuje s přesností 10 až 15 m. Obojek je vybaven zařízením pro uložení zaměřených pozic a je možno jej dovybavit dalšími senzory pro sledování venkovní teploty (k měření dochází každé 2 hodiny), nadmořské výšky, aktivitových dat (k měření dochází každých 5 minut), senzorem mortality (k zjištění případného úhynu zvířete). Tento senzor nás upozorňuje na úhyn zvířete, tzn. signalizuje, jestliže nedojde za 24 hodin k žádnému pohybu.

Obojky jsou na přání zákazníka nastaveny tak, aby zaměřovaly pozici označeného jedince každé dvě hodiny. Na obojkách můžeme na dálku měnit výchozí nastavení pomocí ručního terminálu, a to až na vzdálenost 5 km. Tímto terminálem se také stahují z obojků data s označením jednotlivých pozic. Tato data je možné stahovat do vzdálenosti 5 km, ale pouze za předpokladu přímé viditelnosti označených jedinců.

Nově používané obojky jsou nadstavbově vybaveny GSM modulem, který obsahuje SIM kartu zvoleného operátora, jež má v předpokládaném místě pohybu označených jedinců nejlepší pokrytí signálem. Pomocí modulu jsou načtené souřadnice odesílány do čtecího zařízení. Jeho pomocí převádíme data do formátu, ve kterém můžeme sledované jedince zobrazovat v mapových podkladech nebo získané informace vyhodnocovat. Jedince tak můžeme sledovat on-line.

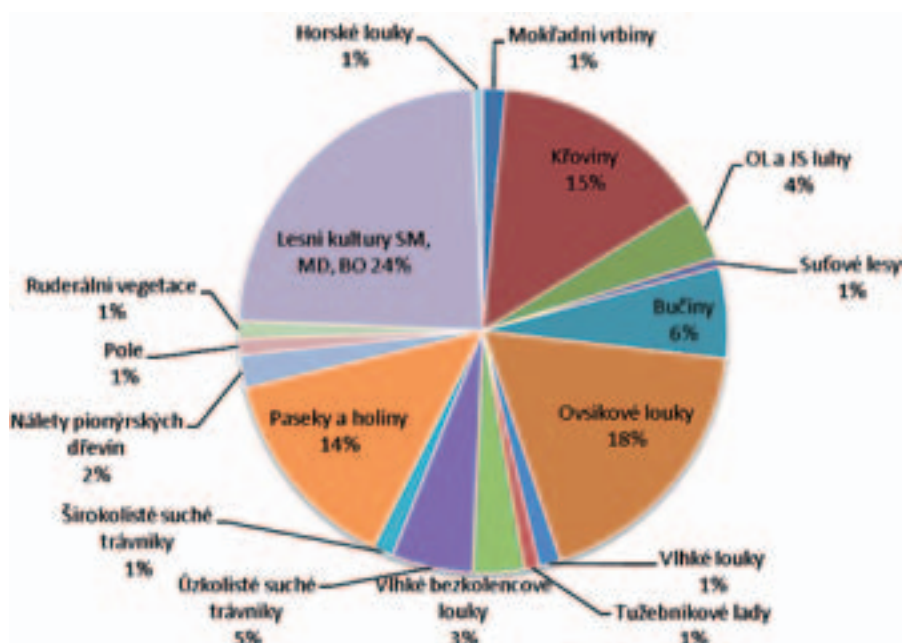
Získaná bodová data jsou transformována ze systému VGS 84 do systému JTSK. Údaje jsou pak zobrazovány na digitálních mapách GIS (ArcMAP). V těchto programech jsou vypočítávány například velikosti domovských okrsků home-range (minimum Convex Polygon, Kernel Home

Ke každému zaznamenanému bodu v souřadném systému WGS 84 byl v souboru DBF přiřazen soubor biotopů s procentuálním zastoupením. Do tabulek a grafů byl pro přehlednost vybrán vždy pouze převládající biotop. Pro určení biotopů bylo využito podkladů, které vznikly mapováním pro NATURU 2000, oblast Doupovské hory. (Vyhodnocení biotopů bylo provedeno na základě 25 000 zaměření v období 30 dní až 1,5 roku. Vyhodnocení porostní půdy vycházelo z 11 000 zaměření na lesní půdě.)

Největší překonaná vzdálenost za 24 hod zaznamenaná u označeného jedince je 5 km. Největší překonaná vzdálenost zatím činí 10 km vzdušné vzdálenosti. Z celkového počtu 25 000 zaměření je pouze 6 zaměření zaznamenaná v sousední honitbě LČR, kde se jelen pohyboval 12 hodin v období říje.

V současné době je označeno celkem sedm jedinců – jelenů siky japonského. Z tohoto počtu jsou tři jedinci tříletí, dva jeleni čtyřletí, jeden pětiletý a jeden šestiletý.

Lokality (po rozdělení na biotopy) výskytu označených jedinců za celé sledo-

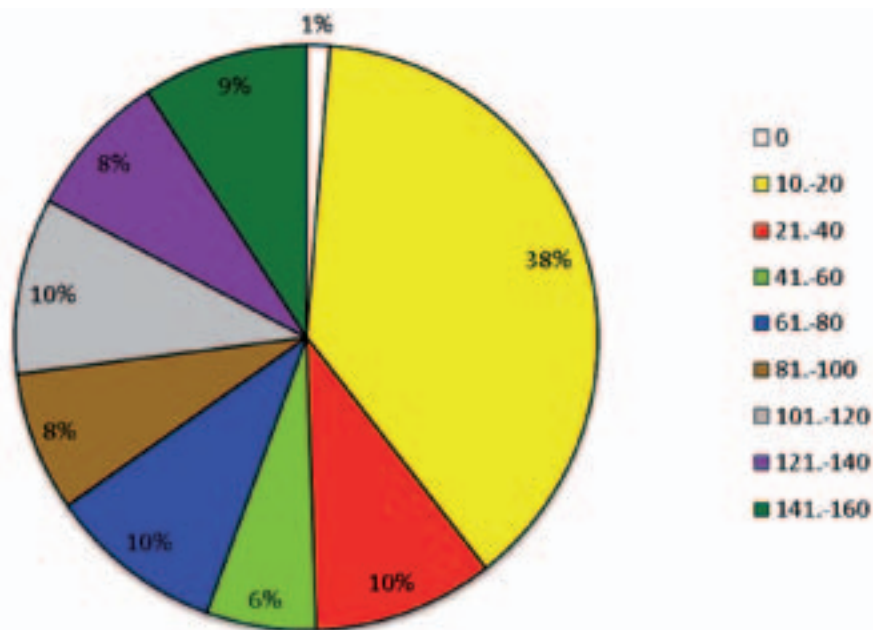

Graf využití prostředí podle biotopů u všech sledovaných jelenů za období 2009-2011

Range), ušlé vzdálenosti a další. V současné době probíhá vyhodnocování dat ve vztahu k biotopům a porostním třídám hlavně pomocí programu Excel.

vané období vykazovaly tyto charakteristiky:

- Nelesní plochy – 52 %
- Lesní porosty – 48 %

Graf využití porostní půdy u všech sledovaných jelenů za období 2009-2011

Z uvedených grafů lze vyčíst, že označení jeleni preferují spíše nelesní plochy před lesními, i když převaha nelesní půdy je velmi zanedbatelná. V lokalitách, kde sledování probíhá, je od listopadu do ledna prováděn intenzivní lov pomocí nahánek. Individuální lovy v zájmovém území

probíhají intenzivně od srpna do konce doby lovu, tj. 15. ledna, a je proto možné, že tyto skutečnosti mohou ovlivnit biotopy, ve kterých se jeleni nacházejí.

Z uvedeného grafu využití porostní půdy vyplývá mimořádná obliba porostů do 20 let stáří.

Obliba těchto porostů je dána především tím, že zvěř zde nachází dostatek potravy, ale především jsou tyto porosty vyhledávány z důvodu krytu před lovci a nepřízní počasí.

K zpracování velikosti domovských okrsků byl použit program ArcMap pomocí extenze Home Range Tools v programu ArcGIS 9 a metoda Minimum Convex Polygon (MCP) v programu ArcMap 9.

Při použití metody MCP se u jednotlivých monitorovaných jedinců propojují směrovými polygony nejvzdálenější zaměřené body do uzavřeného obrazce. Ze zaměřených bodů se musí odstranit hodnoty nepřesně zaměřené, které rozpoznáme podle indexu DOP. Plocha obrazce pak udává hodnotu velikosti domovského okrsku zaměřenou podle nejvzdálenějších bodů výskytu.

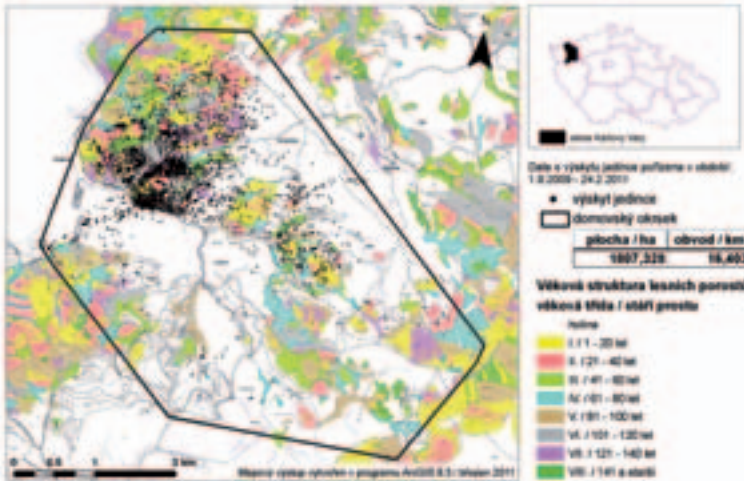
Zpracování zaměřených bodů pomocí metody Kernel extenzí Home Range Tools vychází z vytyčení co nejmenší plochy, která obsahuje dané procento (50%, 90%, 95%) bodů výskytu. To znamená, že procenta udávají počet bodů výskytu, které se nacházejí na uvedené ploše, nebo-li kolik času monitorovaný jedinec tráví na této ploše.

Ev. č. obojku	Jméno	Počet. záznamů	Domovský okrsek (MCP) ha	Domovský okrsek (Kernel) ha			Sledování ve dnech
				50%	90%	95%	
7805	Petr	6499	1807	356	1159	1540	541
7806	Marek	5979	4125	415	1520	2083	498
7814	Jirka	4903	2587	486	1 642,00	2 078,00	408
7817	Pepa	2256	1487,9	104,5	509,6	699,9	181
8557	Vlasta	1750	2185	468	1570	2111	35
8768	Láďa	1981	1124	280	1058	1325	165
8775	Honza	517	406	58	229	317	60

Tabulka velikosti jednotlivých domovských okrsků u označených jelenů

Tabulka je sestavena na základě údajů z měření od roku 2009 do února 2011. Kdy obojek 7817 je v současné době nefunkční z důvodu vybití baterie. Jelen s tímto obojkem musí být opětovně imobilizován a baterie vyměněna za novou. Průměrná velikost domovského okrsku zjištěná sběrem dat ze sedmi označených jedinců metodou MCP je 1960 ha.

Domovský okrsek siky japonského (*Cervus nippon*) - jedinec č. 7805 / okres Karlovy Vary

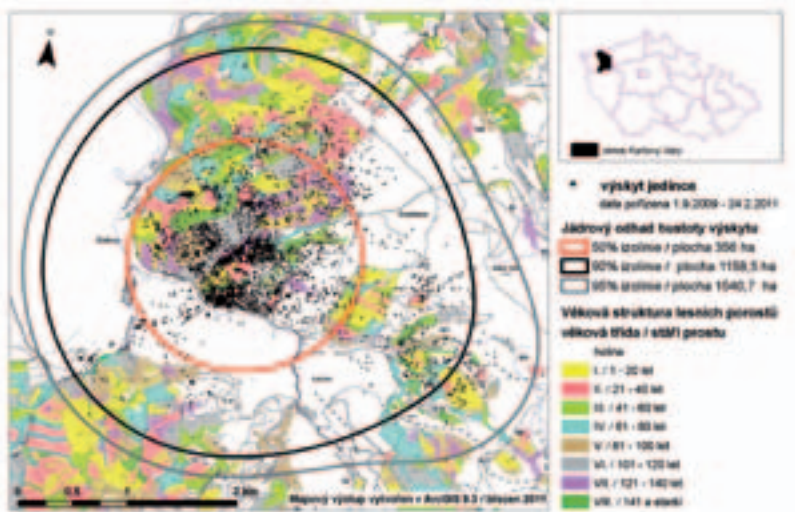
Domovský okrsek siky japonského (*Cervus nippon*) – jedinec č. 7805 / okres Karlovy Vary

Na uvedeném obrázku jde vidět zobrazení velikosti domovského okrsku metodou MCP na podkladu porostní mapy.

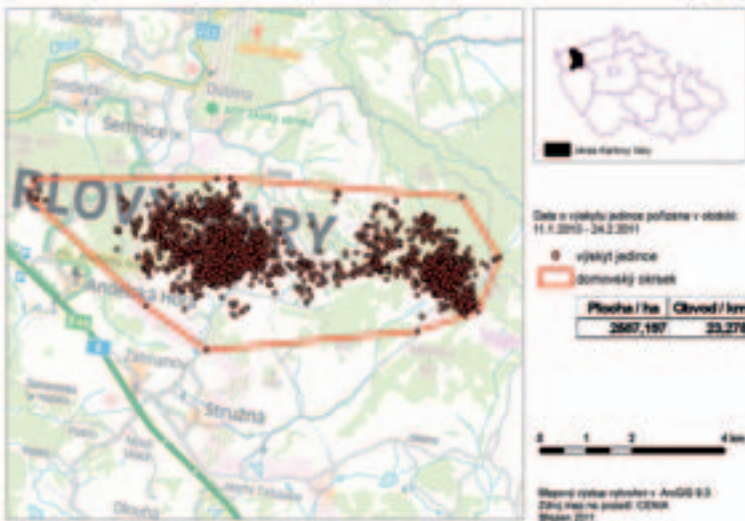
Jádrový odhad hustoty výskytu siky japonského (*Cervus nippon*) – jedinec č. 7805 / okres Karlovy Vary

Obrázek velikosti domovského okrsku metodou KHR na podkladu porostní mapy.

Jádrový odhad hustoty výskytu siky japonského (*Cervus nippon*) - jedinec č. 7805 / okres Karlovy Vary

Domovský okrsek siky japonského (*Cervus nippon*) - jedinec č. 7814 / okres Karlovy Vary

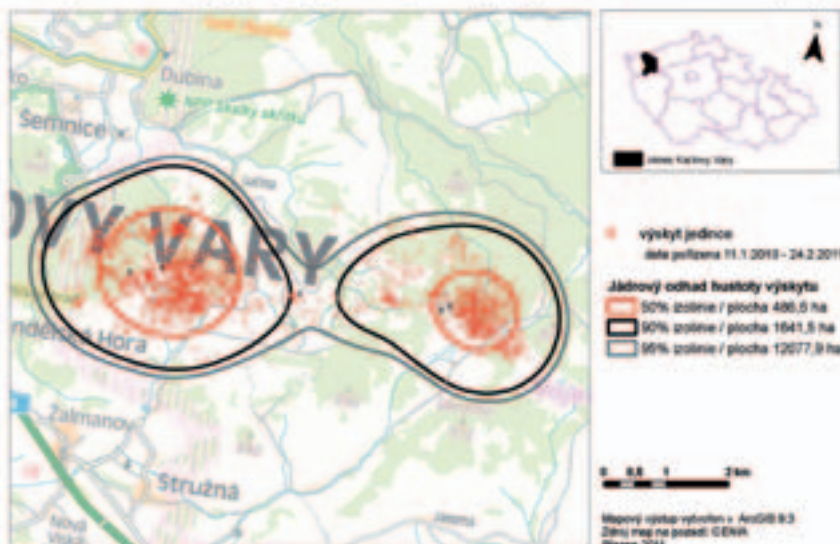
Domovský okrsek siky japonského (*Cervus nippon*) – jedinec č. 7814 / okres Karlovy Vary

Domovský okrsek metodou MCP na podkladu turistické mapy

Jelen 7805 těsně po narkotizaci a nasazení GPS obojku

Jádrový odhad hustoty výskytu siky japonského (*Cervus nippon*) - jedinec č. 7814 / okres Karlovy Vary

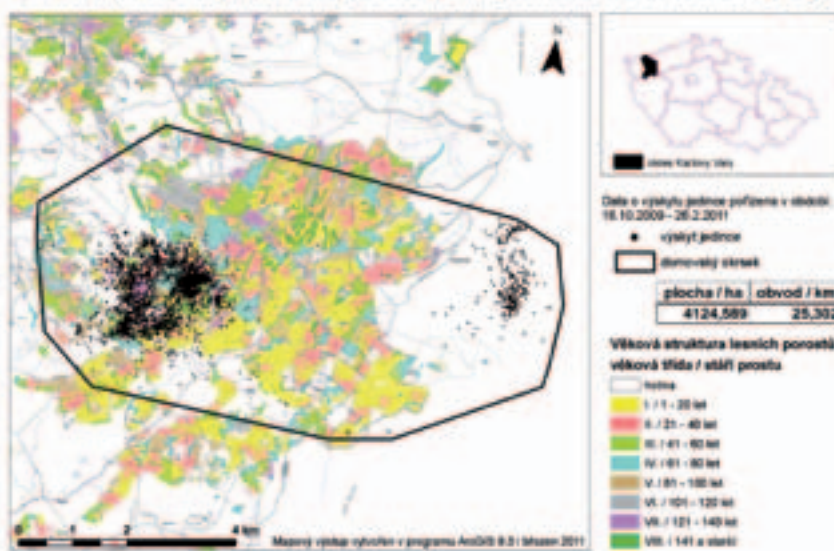
Jádrový odhad hustoty výskytu siky japonského (*Cervus nippon*) – jedinec č. 7814 / okres Karlovy Vary

Domovský okrsek metodou MCP na podkladu turistické mapy

Domovský okrsek siky japonského (*Cervus nippon*) – jedinec č. 7806 / okres Karlovy Vary

Na uvedeném obrázku jde vidět zobrazení velikosti domovského okrsku metodou MCP na podkladu porostní mapy.

Domovský okrsek siky japonského (*Cervus nippon*) - jedinec č. 7806 / okres Karlovy Vary

Průměrná velikost domovského okrsku zjištěná metodou KHR ze sedmi označených jelenů je při 50 % 310 ha, při 90 % 1098 ha a při 95 % 1450 ha.

Data z radiotelemetrického a telemetrického výzkumu ve světě

Jelen 7806 těsně po úspěšné imobilizaci a nasazení GPS obojku

jsou velmi obtížně porovnatelná s daty získanými telemetrickým sledováním v honitbě Hradiště. Je to způsobeno hlavně značně odlišnými přírodními podmínkami a silným ovlivněním sledovaných zvířat v honitbě Hradiště v době lovu, tj. od 1. 8. – do 15. 1. a zimním přikrmováním.

Lov a zimní přikrmování se projeví jako velmi významné faktory ovlivňující velikost domovských okrsků a výskyt nejoblíbenějších biotopů.

U každého sledovaného jedince bylo provedeno vyhodnocení v průměru z 500 až 6 500 zaměření. V současné době se nepodařilo nikde dohledat vyhodnocení tak velkého množství dat u siky japonského. Projekt je ve fázi, kdy jsou data neustále dále shromažďována a vyhodnocována.

Během dvou let telemetrického sledování došlo k jednomu úhynu a jeden jedinec musel být odloven kulovou zbraní z důvodu nefunkčního obojku. V tomto případě se jednalo o špičáka ve věku dva roky. Jeden jelen byl opětovně imobilizován, aby mu byl sejmout nefunkční obojek.

Ing. Stanislav Dvořák

Výroba krytokořenného sádebního materiálu

Pohled do foliovníku s krytokořennou sadbou dubu

Podíl a význam krytokořenného sádebního materiálu (KSM) používaného pro obnovu lesa stále roste. Tento trend postupně přichází i do České republiky. Velký podíl KSM je tradiční ve Skandinávii, zemích západní Evropy, ale i v zámoří, v Kanadě, v USA. V našich podmínkách má převahu prostokořenný sádební materiál, ale postupně dochází k navýšení používání krytokořenného sádebního materiálu.

U nás se KSM pěstuje několik desítek let, prvními obaly, které byly ve výzkumu a provozních podmínkách ověřovány, byly rašelinocelulóznové kelímky (RCK), které k nám byly poprvé dovezeny v roce 1961. Postupně se k pěstování obalené sadby začala používat celá řada dalších typů obalů, které byly testovány.

Pěstování KSM probíhá jak v klasických lesních školkách, kde je KSM vyráběn v menším množství a na jeho výrobu je využit velký podíl ruční práce. Plnění a osetí či osazení obalu je prováděno ručně. Stále častěji se začínají uplatňovat intenzivní technologie. Jedná se zejména

o intenzivní pěstební postupy s využitím plastových sadbovačů.

Intenzivní technologie snižují podíl lidské práce na výrobě, k výrobě obalova-

Pohled na uložště

ných semenáčků se používají secí linky, na jejichž začátku je zásobník se substrátem, z kterého je substrát automaticky plněn do sadbovačů. Sadbovače se posouvají po pohyblivém pásu a naplněné jsou osety, většinou se používají 1-3 semena do jedné buňky, záleží na kvalitě osiva, především na jeho klíčivosti. Po vyklíčení více semen musí proběhnout vyjednocení semenáčků. Osévání sadbovačů secí linkou probíhá u pěstování semenáčků jehličnatých dřevin, při pěstování listnáčů jsou jednotlivé buňky osévány ručně. Poté jsou semena zasypána perlitem nebo jemným pískem, který zamezí vysychání semen. Oseté sadbovače se umísťují na nosné rámy ve fóliovnících, kde dřeviny začínají svůj růst, jsou zde drženy v optimálních podmínkách. Ve fóliovnících jsou umístěny automatické systémy, které zabezpečují příznivé klima, jsou vybaveny čidly, ta jsou napojena na centrální počítačovou jednotku, která dle nastavení volí intenzitu závlahy, výživy, větrání a provádí další úkony. Semenáčky jsou pěstovány na tzv. vzduchovém polštáři, který zajišťuje proudění vzduchu pod nimi, aby mohlo docházet k tzv. vzduchovému ořezávání kořenů a tím se zamezilo deformacím kořenového systému. Pokud je potřeba dopěstovat krytokořenné sazenice, jsou semenáčky ma-

nuálně přesazeny do sadbovačů větších rozměrů, pro plnění sadbovačů substrátem je opět použita linka. Z fóliových krytů jsou rostliny vyvezeny na venkovní úložišť, kde se aklimatizují a vyrají.

KSM se může dopravovat v sadbovačích, což se už moc nepoužívá, většinou se sazenice vytáhnou z obalů a tzv. plugy se dopravují ve vratných obalech (bednách), jutových pytlích nebo nevratných kartonových krabicích, z kterých přímo probíhá výsadba. KSM lze přepravovat i tak, že se několik rostlin obtočí přes kořenový bal smršťovací folií.

Na osévací linku, může také navazovat expediční linka, která sadební materiál vyklopí ze sadbovačů pomocí speciálního kartáče, vytvoří se svazek plugů, který je umístěn do malé otevřené kartonové krabice, pracovník pak zkontroluje kvalitu plugů, případně doplní jejich počet, krabice se uzavře a dvě tyto krabice jsou umístěny do větší, která se uzavře a přelepí lepící páskou. Krabice se skládají na paletu. Takto zabalený sadební materiál se může skladovat v klimatizovaném skladu nebo putuje rovnou k zákazníkovi. Tento způsob expedice sazenic je znám především ze Skandinávie.

Intenzivní technologií se zkracuje doba pěstování až na 1 rok. Klasické prostokořenné semenáčky a sazenice se pěstují dva až pět let. Listnáče, borovice a modřín se při pěstování intenzivní technologií vysazují jako jednoletky, smrk a douglaska jako 1,5 leté až dvouleté.

V moderních fóliovnících, kde je použito vytápění, je možno během jednoho roku vypěstovat dvouleté semenáčky díky řízenému vnitřnímu klimatu a řízení světelných poměrů, kdy se zde uměle nasimuluje vegetační klid a rostliny tak projdou dvěma vegetačními obdobími během jednoho roku. Tato technologie se používá ve Skandinávii, kde se běžně pro zalesňování používají dvouleté semenáčky.

Zkrácením doby pěstování je tak možno lépe reagovat na zvýšenou poptávku. Další výhodou KSM je možnost použití pro zalesňování téměř celý rok. Kořenový systém je lépe chráněn během manipulace a nese si s sebou i jistou zásobu živin pro počáteční růst, proto je vyšší ujmavost a rychlejší růst po výsadbě. K nevýhodám použití patří především vyšší cena a větší náklady na dopravu, které jsou ale většinou kompenzovány niž-

šími náklady na následnou péči o výsadbu.

Velmi důležitou součástí všech intenzivních technologií jsou sadbovače. Důležitá je správná volba biologicky vhodného obalu. Jedním z kritérií je velikost a tvar sadbovačů, který závisí na druhu dřeviny a konečné velikosti pěstovaného sadebního materiálu. K zabránění vzniku deformací kořenů mají sadbovače žebra nebo rýhy na vnitřní straně stěn, která geotropicky usměřují růst kořenů, perforace dna, u některých sadbovačů i perforace stěn, umožňuje prorůstání kořenů, které jsou vzduchem „uřezávány“. Proudění vzduchu zajistí zasychání kořenů, které se poté v obalu zmnoží a vytváří se tak bohatý kořenový systém a nevznikají deformace pod dny obalů. Obaly pro pěstování krytokořenného sadebního materiálu jsou testovány VULHM v Opocně, který vydává Katalog biologicky ověřených obalů pro pěstování sadebního materiálu lesních dřevin.

V červnu letošního roku byla oficiálně otevřena intenzivní školka společnosti LESCUS Cetkovice s.r.o., která je kompletně vybavená švédskou technologií BCC pro produkci krytokořenného sadebního materiálu.

I Vojenské lesy a statky ČR, s.p., se rozhodly začít s pěstováním krytokořenného sadebního materiálu intenzivním způsobem. Nyní probíhá realizace projektu pro pěstování krytokořenného sadebního materiálu ve školce Lhota. Cílem

Semenáčky smrku

je vybudování zařízení s roční produkcí 1,7 miliónu sazenic, z toho 1,5 miliónu smrků a 0,2 miliónu borovic. Fóliovníky by měly být vybudovány do června roku 2012. Zatím proběhla skrývka plochy, probíhá její zpevňování, zavádění rozvodů vody a elektřiny, příprava pro upevnění fóliovníků. Staveniště si můžete prohlédnout na fotografiích.

V ČR postupně přibývá školkařských provozů, které využívají intenzivní školkařské technologie, podíl použití krytokořenného sadebního materiálu bude tedy postupně narůstat. Nadále však převažuje klasicky pěstovaný prostokořenný sadební materiál, který bude mít stále majoritní uplatnění.

Hana Peterková

Výstavba fóliovníků - Lhota

Celostátní výstava **Poľovníctvo a príroda** po šesti letech na Slovensku

Na Slovensko se po šesti letech vrátila ve dnech 15. až 19. června 2011 tradiční celostátní výstava s mezinárodní účastí s názvem Poľovníctvo a príroda. Tentokrát se uskutečnila v hlavním městě Bratislavě na výstavišti Incheba Expo a ne v Žilině, jako v minulých letech, kde se podle pořadatelů nepodařilo vyjednat vhodný termín. Hlavními organizátory byly Slovenský poľovnícky zväz a Slovenská poľovnícka komora. Osobní záštitu nad výstavou převzal ministr pôdohospodár-

stva a rozvoja vidieka SR pan Zsolt Simon, který je absolventem brněnské VŠZ – dnešní Mendlovy univerzity, dále ministr životního prostředí SR pan József Nagy a především pánové nejvýznamnější, prezident C.I.C. pan Bernard Lozé a prezident Slovenské republiky pan Ivan Gašparovič, který je sám aktivním myslivcem.

Termín v měsíci červnu nebyl vybrán náhodně, na Slovensku je tento měsíc podobně jako u nás zasvěcený myslivosti a přírodě. Hlavním posláním výstavy byla

prezentace současné situace v myslivosti s porovnáním za šest uplynulých mysliveckých sezón. Ze zahraničí se účastnili, kromě silně zastoupené České republiky, vystavovatelé z Maďarska, Polska, Bulharska, Rumunska a dalších zemí.

Vedle důležitých slovenských státních i soukromých organizací, které nějakým způsobem ovlivňují myslivost nebo přírodu, se na výstavě podílely také Vojenské lesy a majetky SR, š.p. a s nimi tradičně ve společném stánku i Vojenské lesy a statky ČR, s.p.. Společně jsme se s ostatními vystavovateli účastnili lesnické pedagogiky, ale velkou měrou jsme návštěvníky zaujali především svou prezentací v chovu jelení zvěře a přírodě blízkého hospodaření v námi obhospodařovaných lesích. Velké pozornosti se těšily i ukázky sokolnictví na Slovensku, expozice Afrika a hlavně výstava světově nejsilnějších trofejí evropské zvěře.

Společná prezentace VLS ČR a VLM SR bývá návštěvníky obdivována především pro svoje motto: „Od společných kořenů k současné i budoucí spolupráci“. Přestože došlo po rozdělení republiky i ke stejnému rozdělení naší firmy, zůstáváme se slovenskými vojenskými lesy v dobrém kontaktu a dále rozvíjíme vzájemnou spolupráci. Důkazem prestiže vojenských lesů byla i skutečnost, že náš výstavní stánek navštívil prezident Slovenské republiky se svým doprovodem.

Josef Plaček

Prověrka zajištěnosti kultur u VLS ČR, s. p. v roce 2011

U Vojenských lesů a statků ČR, s. p. probíhá každoročně prověrka zajištěnosti lesních kultur se stavem k 30. červnu běžného roku. Předmětem prověrky zajištěnosti kultur jsou veškeré lesní kultury, u nichž v daném roce uplyne zákonná lhůta pro zajištění lesní kultury dle § 31, odst. 6 zákona 289/1995 Sb., o lesích a o změně a doplnění některých zákonů (lesní zákon).

Zákonnou lhůtou se rozumí:

a) lhůta 7 let od vzniku holiny

b) lhůta povolená Vojenským lesním úřadem při schvalování LHP

c) lhůta povolená Vojenským lesním úřadem na žádost VLS ČR, s. p.

Základní jednotkou, na které se zajištěnost kultury hodnotí, je plocha holiny v roce jejího vzniku tak, jak je evidována v alfanumerické a grafické evidenci. Kromě stavu zajištěnosti se u kultur hodnotí také stupeň poškození zvěří a to následujícím způsobem:

- Hodnota „0“ – Kultura není poškozena zvěří.
- Hodnota „1“ – Podíl jedinců poškozených okusem, ohryzem nebo loupáním je menší nebo roven 30%.
- Hodnota „2“ – Podíl jedinců poškozených okusem, ohryzem nebo loupáním je vyšší než 30%.

Přehled stavu zajištěnosti lesních kultur na jednotlivých divizích a lesních správách uvádí následující dvě tabulky.

Praha, 19.8.2011

Ing. Pavel Česka, vedoucí oddělení lesní výroby

Přehled zajištěnosti lesních kultur a poškození zvěří podle divizí

Divize	plocha kontrolovaná (ha)	plocha zajištěná (ha)	plocha nezajištěná (ha)	podíl zajištění (%)	Stupeň poškození zvěří a podíl z celk. kontrolované plochy					
					0	podíl	1	podíl	2	podíl
					ha	%	ha	%	ha	%
Hořovice	162,12	158,50	3,62	98	111,82	66	52,48	31	4,60	3
Horní Planá	48,22	48,12	0,10	100	48,18	91	3,57	7	1,08	2
Karlovy Vary	176,10	165,28	10,82	94	87,28	68	41,37	32	0,00	0
Mimoň	256,38	230,27	26,11	90	135,52	63	73,38	34	6,18	3
Plumlov	140,71	139,66	1,05	99	122,89	71	47,91	28	2,18	1
Lipník n.B.	179,77	158,94	20,83	97	53,28	39	79,97	59	1,69	1
Celkem VLS	963,30	900,77	62,53	94	558,97	58	298,68	31	15,73	2

Přehled úspěšnosti zajištění kultur podle lesních správ

Pořadí	Lesní správa	Úspěšnost zajištění (%)
1	Arnoštov	100,00
2	Chvalšiny	100,00
3	Nová Pec	100,00
4	Valeč	100,00
5	Žárovice	100,00
6	Myslejovice	99,70
7	Horní Planá	99,60
8	Strašice	99,30
9	Nouzov	99,00
10	Obecnice	98,70
11	Dolní Krupá	97,40
12	Bruntál	97,20
13	Klášteřec	96,30
14	Rychtářov	95,60
15	Mirošov	93,40
16	Potštát	92,90
17	Hlubočky	92,00
18	Břehyně	91,50
19	Hamr	88,40
20	Velký Újezd	84,50
21	Libavá	80,80
22	Dolní Lomnice	75,60
23	Lipník	60,70

Pozn.: V případě shodného procenta jsou LHC řazena podle pořadí v číselníku LHC.

Prezentace firem

LESNICKÝ DEN V RALSKU 2011

Ve dnech 17. a 18. června 2011 se konal další ročník, letos již pětatřicátý, Lesnického dne v Ralsku. Jako tradičně v dokonale připraveném areálu Skelné Huti u Mimoně probíhal bohatý program nejen pro přátele lesa a myslivosti, ale také pro jejich ratolesti. Děti si prošly celkem 7 stanišť, kde plnily nejrůznější vědomostní úkoly – poznávání zvířat žijících v lese, poznávání lesních stromů a keřů, číslování dříví, skládání puzzle, hmatové vjemy přírodnin, bludiště atd. Na všechny soutěžící čekaly drobné odměny.

Pro rodiče byly připraveny ukázky lesnické techniky, vystoupení sokolníků, přehlídka loveckých psů, ukázky dřevorubeckého sportu – TIMBERSPORT, ukázky leteckého hašení les-

A teď kudy?

ních požárů, vystoupení trubačů VLS ČR, s.p., divize Lipník nad Bečvou, střelba vzduchovkou na pohyblivý terč, dámská veřejná soutěž v řízení vyvážecí soupravy a další. Zaměstnanci Správy ostřady a služeb připravili ukázky práce služebních psů a jako perličku tanec se psy.

Návštěvníci z řad myslivců ocenili, že již několik let je výstava trofejí z honiteb divize Mimoň dvoudenní a měli tak větší možnost k prohlídce více než 358 trofejí ulovených v uplynulém roce. Největšímu zájmu se těšily samozřejmě medailové trofeje třiceti jelenů (největší 200,96 b. CIC), sedmadvaceti daňků (191,73 b.), a dvaceti muflonů (213,30 b.). Zájem byl i o kolekci shozů jelení a daňčí zvěře z obor – Židlova i Velkého Dubu.

Součástí Lesnického dne bylo již tradičně i Mistrovství ČR v práci s motorovou pilou - Pohár VLS. Návštěvníci tak mohli sledovat oba dva dny závodníky z České republiky, Slovenska, Polska a Německa v jednotlivých disciplínách jako kácení, výměně řetězu, přesném i kombinovaném řezu a odvětvování. Letos poprvé bylo také pod patronací spol. Reparoservis uskutečněno Mistrovství ČR řidičů vyvážecích souprav.

Po celý den bylo zajištěno bohaté občerstvení i kulturní program s moderátorem Standou Berkovcem. K poslechu hrála cimbálová muzika a i počasí se nakonec umoudřilo a dalo tak nakonec možnost užít si pěkný den vyplněný zážitky pro všechny zúčastněné.

Výstava trofejí

Bohaté zastoupení vystavovatelů a prodejců mysliveckých oděvů, pomůcek, literatury a uměleckých předmětů umožnilo návštěvníkům odvézt si domů nějakou památku na příjemně prožitý den v Ralsku.

Zahájení trubači

Poznávání zvěře

Vystoupení sokolníků

POHÁR VLS 2011

X. MISTROVSTVÍ ČESKÉ REPUBLIKY V PRÁCI S MOTOROVOU PILOU

Odvětvoání

Pokud se po čtyřech letech dá mluvit o tradici, pak Vojenské lesy a statky ČR, s.p. pořádaly ve dnech 17. – 18. června tradiční Pohár VLS 2011, opět jako mistrovství České republiky v práci s motorovou pilou, tentokrát jubilejní, desáté.

Dřevorubeckého klání se zúčastnilo 36 závodníků ze čtyř evropských zemí – Česka, Slovenska, Polska a Německa. V kategorii Profesionál soupeřilo 23 soutěžících, v kategorii Junior (závodníci do 21 let) 9 soutěžících a v kategorii Začátečník (závodníci mající maximálně dvě účasti na soutěžích úrovně mistrovství republiky) 4 soutěžící.

V pátek, 17. června, byla zahájena disciplína kácení. Stejně jako v loňském roce probíhalo kácení na odvětvených kmenech přímo v areálu Skelné Huti bezprostředně před zraky přítomných diváků. Tento atraktivní průběh disciplíny nahradil předchozí kácení v lesních porostech, kde byla soutěž před diváckou kulisou spíše ukryta. Vítězem disciplíny kácení se stal Jiří Anděl. Kmen skácel pouhých 10 cm od cílového kolíku v čase 2, 09 minuty a v parametrech paževo neudělal jedinou chybu.

Bezprostředně po zahájení kácení byly otevřeny také technické disciplíny. První z nich, výměnu řetězu, vyhrál slovenský závodník Tomáš Kvasničák, který vyměnil řetěz na pile v čase 10,86 s. Za světovým rekordem, který časem 8,36 s stanovil na loňském mistrovství světa v Chorvatsku

norský juniorský závodník, Ole Harald Kveseth, Tomáš Kvasničák ještě mírně zůstává, přesto dosáhl vynikajícího času.

Nejvyšší stupínek v disciplíně kombinovaný řez obsadil Hubert Barták. Výkon ohodnocený bodovým ziskem 200 bodů by Hubertu Bartákovi na posledních třech

Vítězové poháru VLS. Zleva Jiří Anděl, Jaroslav Kukuc, Jaroslav Perveka

mistrovství světa stačil k titulu mistra světa v této disciplíně. Opět se potvrdilo, že kombinovaný řez je jeho oblíbenou disciplínou.

Přesný řez je tradičně silnou disciplínou českých závodníků, což potvrdil zisk všech medailových umístění. Nejlepšího výsledku dosáhl Karel Doubner. Ve velmi dobrém čase 29,93 s odřízl dva kotouče ze dvou kmenů tak, že ani na jednom z nich nezanechal třísku vyšší než 2 mm.

V odvětvování nás naopak obvykle porážejí závodníci ze Slovenska. I ti se však tentokrát museli sklonit před uměním polského reprezentanta Romana Szaly, který odřezal třicet větví z šestimetrového kmene v čase 20,81 s a nezanechal za sebou suk vyšší než 5 mm nebo zářez hlubší než 5 mm.

Po dvoudenním zápolení a sečení výsledků z pěti disciplín bylo zřejmé, že absolutním vítězem Poháru VLS 2011 se stal Jaroslav Kukuc ze Slovenska, stříbrnou

Polský závodník Roman Szala při výměně řemenu.

příčku obsadil Jiří Anděl z Česka a na třetím místě se umístil Jaroslav Perveka ze Sloven-

ska. Mistrem České republiky pro rok 2011 byl vyhlášen nejlepší český závodník, Jiří Anděl. Vítězem kategorie Junior se stal slovenský mladík Marek Lubas následovaný dvěma Čechy, Martinem Roušalem a Martinem Pňáčkem. Kategorii Začátečnick ovládli tři čeští závodníci – vítězem se stal Jan Zajíček před Petrem Černíkem a Rostislavem Úlehrou. V kategorii družstev zvítězil Stihl Team Slovakia (Tomáš Kvasničák, Patrik Francúz a Jaroslav Kukuc).

Po oficiálním vyhlášení výsledků a zaznění české státní hymny na počest mistra republiky ukončil Ing. Jiří Janota, ředitel VLS ČR, s. p., letošní Pohár VLS 2011. Za jeho uspořádání patří velký dík zaměstnancům VLS ČR, s. p. a pracovníkům a žákům Střední školy hospodářské a lesnické, pracoviště Hejnice, kteří se podíleli na přípravě disciplín a organizačním zajištění soutěže a udrželi tradičně velmi vysokou úroveň. Poděkování směřuji i k závodníkům a rozhodčím, kteří dodrželi slib, který prostřednictvím svých představitelů tradičně složili při zahájení mistrovství a soutěžili v souladu s pravidly a v duchu fair – play.

Na závěr bych chtěl poděkovat Ministerstvu zemědělství ČR a hlavním sponzorům, firmám Husqvarna Česko, s.r.o., Solo Praha, s.r.o., Laureta Auto, a.s. a Professional CZ, s.r.o. za významnou finanční podporu X. mistrovství České republiky v práci s motorovou pilou.

Ty z Vás, které dřevorubecký sport ujal, bych chtěl pozvat na XI. mistrovství České republiky v práci s motorovou pilou - Pohár VLS 2012.

*Ing. Pavel Češka
hlavní rozhodčí soutěže*

Výsledky soutěže

Disciplína I. kácení

1. Jiří Anděl (ČR)
2. Jaroslav Perveka (SR)
3. Marek Lubas (SR)

Disciplína II. výměna řetězu

1. Tomáš Kvasničák (SR)
2. Jiří Anděl (ČR)
3. Jaroslav Kukuc (SR)

Disciplína III. kombinovaný řez

1. Hubert Barták (ČR)
2. Marek Lubas (SR)
3. Patrik Francúz (SR)

Disciplína IV. přesný řez

1. Karel Doubner (ČR)
2. Jindřich Fazekaš (ČR)
3. Josef Kučera (ČR)

Disciplína V. odvětvování

1. Roman Szala (PL)
2. Jaroslav Perveka (SR)
3. Patrik Francúz (SR)

Celkové pořadí Kategorie Začátečnick

1. Jan Zajíček (ČR)
2. Petr Černík (ČR)
3. Rostislav Úlehla (ČR)

Celkové pořadí Kategorie Junior

1. Marek Lubas (SR)
2. Martin Roušal (ČR)
3. Martin Pňáček (ČR)

Celkové pořadí Kategorie Profesionál

1. Jaroslav Kukuc (SR)
2. Jiří Anděl (ČR)
3. Jaroslav Perveka (SR)

Vladislav Kalenda v akci.

CESTOU NECESTOU

Zaniklé obce

Ocitnout se na místě, kde bývala vesnice a na první pohled po ní není ani památky, může vyvolat různé dojmy. Stačí se jen trochu zamyslet a zasnít. Co tu stávalo? Kdo tu žil? Jak se živil, co dělal? Proč odešel a už se nikdy nevrátil? Co nám tu vlastně zbylo? Otázek je mnohem víc, než nám pohled na okolní krajinu může zodpovědět a ani pátráním v archivech se nedozvíme vše. Některé osady zanikly už velmi dávno, v časech válek a nepokojů, ale i v dobách míru se osídlení krajiny měnilo a mění. Svě vykonaly požáry a povodně, později vznik přehrad, hraničních pásem, důlní činnost... Bouřlivá poválečná léta s postupným vysídlováním německých usedlíků z pohraničních oblastí, dosídlováním opuštěných vesnic a následným opětovným vysídlováním v rámci zřizování pohraničních pásem a vojenských újezdů nám zanechala nespočetné množství těchto specifických památek. Pojďme si jich pár připomenout.

Silnička ze Skelné na Prášily je jedna z nejpěknějších na Šumavě. Horské slatinné louky, soutok Křemelné s Prášilským potokem,

kýčovitě smrčky rozestě snad jen tak pro parádu ve zlatavé trávě. Kolem silničky se vine krásná, zbrusu nová cyklostezka. A my tudy dnes nebudeme jen tak projíždět, ale zastavíme si na kraji lesa, kousek od zmiňovaného soutoku, na malém parkovišti Šerlův Dvůr. Odsud vyrazíme po žluté turistické značce. Nenechte se mýlit, sice nás učili, že nej nej a nej jsou značky červené a žlutá je ta úplně nejobyčejnější spojka, ale troufám si tvrdit, že tenhle úsek je výjimkou. Shodou okolností se jedná o tutéž značku, která vede kolem Karlova, takže můžeme dojít do údolí i z druhé strany přes Rovinu. Cesta od parkoviště sice začne mírně stoupat do lesa, ale než se stačíte zadýchat, budete zas dole, na břehu říčky Křemelné. Děti si tu určitě vzpomenou na Vydrýska, budou si potřebovat trošku namočit nožky a hodit pár kamínků do vody. Vy odrostlejší se už můžete jen v klidu kochat. Žlutá sleduje tok Křemelné asi kilometr a pak míří nahoru do kopce na Rovinu. Široká cesta podél řeky však pokračuje ještě necelý kilometr a stojí za to si trochu zajít.

Sluncem zalité Stodůlky

Křemelná u Starého Frauenthalu

Cestou narazíme na obnovenou dřevěnou lávku přes Křemelnou, kterou ti smělejší mohou překonat a vstoupit rovnou do minulosti. Nacházíte se v místech Starého Frauenthalu. Od roku 1753 tu stávala zemědělská usedlost, o sto let později u ní vrostla brusírna a leštírna zrcadlového skla. Stroje poháněla voda z Křemelné hnaná přes pět vodních kol o průměru až 5m. Byla přiváděna 3m širokým a 1m hlubokým kanálem, který začínal nad soutokem jezerního potoka s Křemelnou. Přibyla hájovna, kovárna, hostinec, pila, kolařství a výroba beden pro transport křehkého skla až do Indie, Číny a Japonska. Po deseti letech se provoz rozšířil natolik, že byla východním směrem, dolů po proudu Křemelné vybudována nová „Velká továrna“ a Nový Frauenthal, a po dalších deseti letech ještě třetí Dolní Frauenthal. V této nejnovější části byla na počátku 20. stol. nahrazena vodní kola Francisovou turbínou, kterou využívali ještě vojáci po vzniku újezdu Dobrá Voda. V Novém Frauenthalu stávala i škola. Před jejím založením musely děti navštěvovat

Oprava z minulého čísla - Zřícenina Poustevny

Obnovený portál hřbitova – Lučina

školu v Dobré Vodě, což znamenalo asi hodinu cesty a v zimě byla docházka téměř nemožná. V Dolním Frauenthalu stával přes Křemelnou ještě jeden most, dřevěný s kamenným pilířem. Ještě níže po proudu byla nejvýše položená limnigrafická stanice v Čechách, která byla v provozu do roku 1938. V roce 1999 pak na její činnost navázala nová, postavená u obnoveného mostu přes Křemelnou pod bývalými Stodůlkami. Po válce byla vesnice vylidněna a bylo započato s kácením stromů v zóně, kterou měla zaplavit voda z přehrady pod Stodůlkami. K její výstavbě však díky vzniku vojenského újezdu naštěstí nedošlo.

Dnes už prosperující osadu nepřípomíná skoro nic. Budovy byly srovnány se zemí, kanál z větší části zasypán, mosty strženy. Zbytky kanálu najdeme kousek od dřevěné lávky, v nerovném terénu tušíme základy budov, z kamenného pilíře dolního mostu zbyl ostrůvek uprostřed řeky.

Kdybychom sledovali tok Křemelné dále (což však, s ohledem na 1. zónu národního parku a dopadové plochy bývalé střelnice, nelze zcela doporučit), dospěli bychom k místu, kde stávaly již zmiňované Stodůlky. Bezpečnější bude zvolit některou z turistických cest, které sem vedou ze čtyř stran (modrá od Dobré Vody a Velkého Boru, zelená od Slunečné a z údolí Otavy). Stodůlky byly sídlem jedné z osmi královských rycht. Jejich název vychází z prostého faktu, že na počátku 17. stol. zde stály tzv. Simonovy stodoly. Postupně kolem nich vyrůstaly další zemědělské usedlosti, vzrůstal počet osadníků i přilehlých samot. V době největšího rozmachu bylo katastrální území Stodůlek druhé největší hned po Praze. V obci byla kaple, škola, několik hostinců, u Mlýnského potoka pila a dva mlýny. Zbytky zdí jednoho z nich jsou asi jediné pozůstatky, které lze po složitém hledání v křovinách najít.

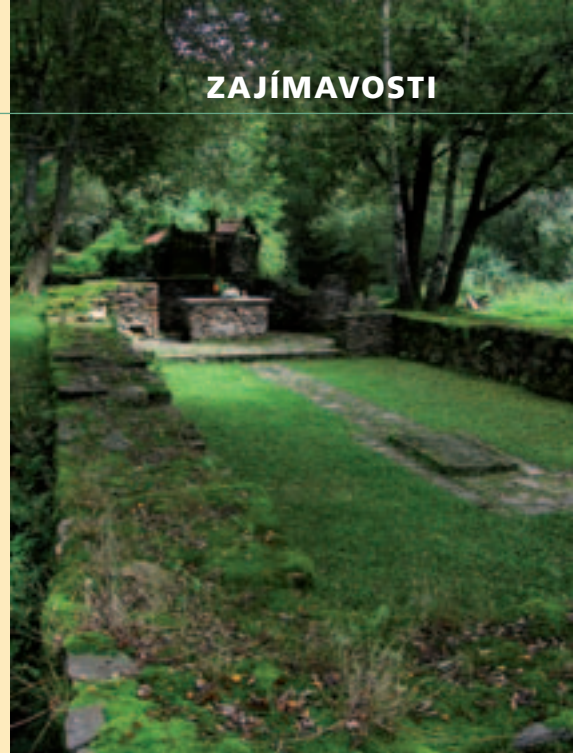
Pro podobná toulání a objevování zapomenutého je výborný také Český les. Tady se navíc k některým lokalitám můžete dostat i autem, takže zaniklé vesnice jsou tu přístupnější i rodinám s dětmi nebo naopak těm dříve narozeným. Krásně je třeba na takzvaném Náměstí přírody v místech bývalé vesnice Pleš (zhruba západně od Bělé nad Radbuzou). Už od 16. století zde existovala sklárna, v roce 1930 tu žilo přes 700 obyvatel. Po zřízení hraničního pásma zůstala jen hájovna a bývalý horský hotel, přeměněný na kasárna. Nájemcem hájovny byl jistou dobu i legendární pašerák J. Zika, zastřelený v 50-tých letech při

pokusu o přechod hranice. Hájovna se dochovala do dnešních dnů a je z ní útulný hostinec. Od něj je krásný výhled na Velký Zvon, nejvyšší vrch v této části pohoří. Vesnice měla i dva kostely. Starší sv. Jana Křtitele, jehož kamenné základy najdeme u pietně upraveného hřbitova na návrší severně od obce. Novější kaple P. Marie, která stávala na návsi, zmizela beze stopy. Na Pleš můžete dojít po červené značce od hraničního přechodu Železná, či z druhé strany od rekreačního střediska Rybník, nebo po zelené od Bělé nad Radbuzou. Poměrně pohodlně sem dojedete i na kole po některé z cyklostezek a k hostinci se dá dojet i autem. Kousek odtud je hraniční přechod s navazujícími německými trasami.

Stejně dobře dostupná je i bývalá obec Lučina. Leží přímo na hranicích, severozápadně od Čerchova. Její německý název zněl Grafenfried a první dochované záznamy o ní jsou už z roku 1282. Původně ovšem ležela celá osada na bavorské straně hranice, až v roce 1764 byla úpravou hranic rozdělena a její horní část připadla k Čechám. V 50-tých letech ji potkal stejný osud jako její pohraniční kolegyně. Většina zástavby byla demolována, jen část zůstala pro využití pohraniční stráže. Dnes je tu trochu větší divočina než na ukázkově upravené Pleši. Zbytky staveb musíte doslova hledat v džungli, z kostela sv. Jiří na návsi je zarostlá hromada sutin. Vpravo od cesty směrem ke státní hranici jsou zbytky školní budovy. Bývalý hřbitov je ještě víceméně ve stavu, do něhož ho uvedly pohraniční demoliční čety. Zázitek mnohem autentičtější, výmluvnější a drsnější než pietně upravená místa.

Kříž na návsi – Lučina

Pleš - základy kostela sv. Jana Křtitele

Na Šumavě i v Českém lese najdete různých bývalých osad opravdu hodně. Někde narazíte na obnovenou kapli, hřbitov, prostý železný křížek. Jinde uvidíte zbytky rozvalin, pár zplněných ovocných stromů a keřů rybízu, bující kopřivy na rumišťích bývalých lidských sídel. Někde připomíná původní osídlení jen nápis na turistickém rozcestníku, ostatní si už vzala zpět příroda. Pokud vás jejich návštěva inspiruje k pátrání po jejich minulosti, nabízí se vám nepřehledné množství literatury. Náš článek čerpal z knihy Viléma Kudrličky „Co zmizelo z Královského hvozdu“. Mnoho informací najdete také na internetu, třeba na adrese www.zanikleobce.cz.

Náhon u Frauenthalu

Náměstek ministra obrany pro personalistiku
Sekce personální
Referát expertních služeb
v oblasti lidských zdrojů

DĚKOVNÝ LIST

věnovaný

společnosti

Vojenské lesy a statky ČR, s.p.

za hluboce lidský přístup k humanitární sbírce
pro školy v Afghánistánu

Ing. Michael HRBATA

V Praze dne 14. června 2011

Náměstek MO pro personalistiku

LETNÍ DĚTSKÝ TÁBOR U MOŘE

V měsíci červenci zajistil Celopodnikový výbor odborových organizací dětský letní tábor u moře v městečku Lido Adriano v Itálii. Rekreačního pobytu se ve 2 turnusech zúčastnilo celkem 98 dětí ze všech divizí VLS.

Vedoucí dětského tábora zorganizovali pro děti spoustu her a soutěží. Tradičně se stavělo z písku na pláži se

trička. Veliký zájem u dětí vzbudila vyjížďka na šlapadlech a užily si i štafetový závod v nákupních vozících. Druhý turnus měl v programu maškarní průvod městečkem Lido Adriano, který aktivně povzbuzovali místní obyvatelé i rekreanti.

Kromě sportovních aktivit byl do programu zařazen i výlet do zábavního parku Italia in Miniatura, kde jsou vyobrazeny

zejména italské, ale i některé evropské kulturní památky v měřítku 1:25 a 1:50, např. model letiště, dálnice a železnice. Nechybí sopka Etna, chrlící kouř a zasněžené Alpy.

Za organizaci a zdárný průběh celého letního tábora v Itálii patří poděkování všem vedoucím.

Zuzana Fojtíková

Pohádkový les

CO SE U NÁS DĚJE?

Aneb uspořádané akce pro děti ...

Letošní rok byl vyhlášen Organizací spojených národů Mezinárodním rokem lesů s cílem zvýšit povědomí a posílit trvale udržitelné obhospodařování lesů, ochranu přírody a trvale udržitelný vývoj všech typů lesů k užítku současných i budoucích generací.

Naším cílem bylo přiblížit les a lesnictví hlavně dětem. Za tímto účelem byla uspořádána na každé lesní správě akce zaměřená na poznání a porozumění hospodaření v lese a to v Týdnu lesů, který letos připadl na druhý květnový týden (9. -15. 5. 2011).

První pořadající lesní správou byla Lesní správa Nová Pec. Výuka lesní pedagogiky proběhla 10.5.2011 pro Základní školu Nová Pec a zúčastnilo se jí 14 žáků od první po pátou třídu. Jednotlivé body programu směřovaly k poznání stromů a lesa.

O dva dny později (12.5.) proběhly vzdělávací programy na lesních správách Arnoštov a Chvalšiny. LS Arnoštov navštívili studenti prvního ročníku víceletého gymnázia z Prachatic. Při putování typickou šumavskou krajinou se žáci seznámili s možnostmi orientace v lese, kontrol-

ními metodami proti lýkožroutu smrkovému, u toku řeky Blanice si ukázali specifické vodní živočichy horských potoků a bystřin. Další částí byla ukázka lesního hospodaření, odhad stáří stromů a poznávání lesních dřevin. Na závěr byl pro studenty připraven malý znalostní test, který ověřil, zda pro ně byla exkurze přínosem – byla!

LS Chvalšiny si pro svou akci vybrala netradiční místo, místní fotbalové hřiště, ale program byl již stoprocentně lesnický. Děti, z místní mateřské a základní školy, se dozvěděly, jak se pečuje o les, jak bo-

jujeme proti škůdcům, poznávaly hlavně zástupce zdejší zvěře a květeny. Velkým zážitkem pro žáčky byla ukázka práce vyvážecí soupravy a lesního traktoru. Celé dopoledne bylo zpestřeno poznávacími soutěžemi a poučnými hrami. Na závěr byl pro děti připraven táborák s občerstvením.

Pátek třináctého si pro svou vzdělávací akci zvolila LS Horní Planá společně se Správou služeb. Žáci 9. třídy ze ZŠ Horní Planá byli obeznámeni s problematikou a hlavními zásadami zakládání lesa, s pěstováním, s ochranou a ošetřováním lesních kultur. Při pochůzce lesními porosty bylo vše doloženo ukázkami a výklad zpestřila poznávačka dřevin a bylin. Součástí akce byla i praktická část, výsadba sazenic. Pod dozorem pracovníků zasadili žáci 400 ks obalovaných smrků a tím zalesnili nevelkou holinu, která vznikla nahodilou těžbou. Po namáhavé práci následovala zasloužená odměna, čerstvě opečený špekáček na ohni.

Všechny tyto akce se vydařily a přispěly k větší informovanosti mládeže v oboru lesnictví.

Další akce, kterých jsme se zúčastnili, proběhly 28. května. V Českém Krumlově to byl Den dětí na střelnici Policie ČR a v Rudolfově u Českých Budějovic se konal Pohádkový les. Obou akcí se

LS Nová Pec

zúčastnilo téměř šestnáctset dětí. Celý den sice pršelo, ale to nezměnilo nic na radosti a nadšenosti malých návštěvníků. V Českém Krumlově jsme vytvořili doprovodný program se zaměřením na les a jeho faunu a floru, poznávání dřevin, zařazení zvěře do jejich přirozeného prostředí, určování rohů a parohů ke správnému druhu zvěře. Pohádkový les

v Rudolfově byl o poznání větší a náročnější akcí. Na stanovišti jsme postavili stánek s jezečkem a děti zde plnily své úkoly, skládání zvířecích rodinek, poznávání ryb a vodních živočichů. Za správné odpovědi čekala na řešitele sladká odměna ve formě lízátka a omalovánky.

Vrcholnou akcí se stal 1. června již tradiční Dětský den na Olšíně, jehož spoluorganizátory byly Újezdní úřad vojenského újezdu Boletice a Středisko obsluhy výcvikových zařízení Boletice. Přišlo téměř osmset dětí a celodenní program byl opět zajímavý. Na 21 tematických stanovištích děti řešily úkoly, od poznávání domácích zvířátek, loveckých psů a ryb, přes lesní a vojenskou techniku, střílely ze vzduchové pistole, sledovaly ukázky činnosti Vojenské policie, Vojenské hasičské záchrané jednotky Polná, Policie ČR a Vodní záchrané služby Český Krumlov. Velké nadšení způsobil pan Václav Chaloupek, oblíbený autor populárních večerníčků, který s sebou přivezl mládě psíka mývalovitého a besedoval s dětmi o své tvorbě a o „svých“ zvířátkách. Děti zkrátka nevěděly, kam dřív skočit, co dřív sledovat. V rámci této akce proběhlo i vyhodnocení každoroční výtvarné soutěže. Letošního zadání „Ráj rostlin a živočichů“ se zúčastnilo více jak tři stovky žáků z okolních základních i mateřských škol. Při příležitosti to-

Dětský den – Olšina

hoto „velkého“ dne byla znovu otevřena rozšířená výstava v rybářské baště. Nově byla zřízena naučná lesnická stezka v areálu rekreačního zařízení. Návštěvníci zde uvidí geologickou sbírku, různé typy kořenových systémů našich dřevin, myslivecká zařízení, metody ochrany lesa proti kůrovci a další. Slavnostní první prohlídky výstavy i naučné stezky se zúčastnilo mnoho významných hostů a během dopoledne je navštívila i řada malých účastníků Dětského dne.

Při organizaci všech akcí se podílela většina zaměstnanců naší divize i mnoho dalších. Tímto bych jim chtěla poděkovat za ochotu, snahu a za jejich věnovaný čas dětem. Vše proběhlo bez problémů a na jedničku. Odměnou nám všem byly spokojené a usmívající se dětské tváře...

Kolektiv autorů:

Bc. Novotný Miroslav, Pláničková Eva DiS., Bc. Dušák Martin, Ing. Kysela Václav, Ing. Čunátová Petra

Dětský den – Olšina

LS Chvalšiny

Dětský den – Olšina

EXKURZE do Valšovického polesí

Byl krásný slunečný květnový den a my jsme se svou třídou a ostatními žáky z 1. stupně ZŠ a MŠ Potštát ráno v 8 hodin byli připraveni u školy, aby nás všechny odvezl autobus do Valšovického polesí, kde jsme měli strávit celý den a učit se v přírodě. Tam nás přivítali trubači hrou na lesní rohy a než se nás ujal pan inženýr Tomáš Klevar, šli jsme si hrát na krásné hřiště.

Potom jsme šli na 1. stanoviště, povídali jsme si o lese, přírodě a tam nám dřevorubci ukázali motorové pily, vše řekli o kácení stromů a také nám předvedli, jak se takový strom v lese kácí. Na dalším stanovišti jsme pracovali s kartami – skládačkami obrázků různých škůdců v lese a poznávali jsme různé byliny a lesní rostliny. Také nás na tomto stanovišti pan Tomáš poučil o tom, kdo je to lýkožrout neboli kůrovec, co provádí v lese v kůře stromů, proč je nebezpečný pro les. Ukázal nám tyto broučky v lapáku a také jsme si kůrovce prohlíželi pod lupou na své ruce. Potom jsme šli dál a tam jsme pozorovali, jak se správně sází stromečky a jak se o ně musí lesáci starat. Na dalším stanovišti byla velká nákladní auta, na která se nakládaly velké klády a viděli jsme pana hajného s jeho pejskem. Šli jsme lesem dál a přišli jsme na místo, kde byli dva koníci, byli to tažní koně a pracovali v lese. Vytahovali obrovské pokácené stromy a pak přijel velký stroj – vyvážka a předvedl nám, jak je v lese důležitý pro těžkou práci. Koně se jmenovali Kaštan a Alan.

Také nám páni myslivci ukázali práci s loveckými psy, bylo tam hodně plemen, vysvětlili nám vše, řekli, jaká jsou to plemena a udělali ukázkou práce se psy. Pejsci se nám velmi líbili. Poslední ukázkou patřila dravcům. Ty nám předvedli studenti z les-

nické školy. Také nám vše o dravcích pověděli a ukázali nám je. Celý den nám svítilo sluníčko, a tak se celý výlet do lesa podařil. Byli jsme z chození sice unavení, protože jsme nejezdili autobusem jako jiné školy, ale šli jsme to celé pěšky. To nám nevadilo, moc se nám tam líbilo. Byly s námi paní učitelky Hana Kelnarová, Alena Otáhalová a Martina Hollasová. Nejvíce se nám ale líbil pan Tomáš, který s námi dělal legraci, pořád s námi chodil a o všem nám povídal a vysvětloval nám, co jsme chtěli vědět. Nikdo se neztratil, po cestě domů na Potštát dokonce někteří v autobuse usnuli.

Musíme moc poděkovat lesnické škole v Hranicích a pánům z VLS Lipník nad Bečvou, že nám umožnili prožít tento den, moc jsme se toho naučili a pořád na to vzpomínáme. Ve škole jsme potom o tomto dni psali slohovou práci, malovali jsme ve výtvarné výchově velké obrázky a paní učitelka Kelnarová řekla, že to máme krásné a že to pošle do časopisu a panu Tomášovi, a také do lesnické školy do Hranic.

Kludie Faxová, Zuzka Zlámalová,
Diana Kalvodová
Žákyně 1. stupně ZŠMŠ Potštát

A já znovu musím poděkovat jmenovitě panu inženýru Janu Jenišovi, panu inženýru Tomáši Klevarovi, panu řediteli Jaroslavu Neradovi, panu řediteli Miroslavu Kutému a všem zaměstnancům VLS ČR, s.p. Lipník nad Bečvou a zaměstnancům a studentům SLTŠ Hranice za opravdu perfektně zorganizovaný den v přírodě a popřát jim další vděčné posluchače, popřípadě vzorné studenty a pozdější zaměstnance.

Mgr. Hana Kelnarová

VOJENSKÉ LESY SE STALY PODESÁTÉ VICEMISTREM

Bilance mužstva FC Vojenské lesy

1. Hanspaulská liga, sezóna Jaro 2011

Počet utkání	Vítězství	Nerozhodně	Porážky	Skóre	Body
11	9	2	0	49:13	20

Přehled utkání týmu FC Vojenské lesy v sezóně Jaro 2011: Inter Lotyšák 8:1, Restaurace u Pecků 1:0, Klokán 6:1, Smutný potápěči 4:1, Důchodci 5:1, Šumavan 1:1, Úterní hosté 3:2, Traktor 9:0, Bedna 6:2, Audi United 1:1, Boston 5:3.

Sezóna Jaro 2011 byla již 78. v historii a Vojenské lesy se v ní prezentovaly velmi dobrými výkony. Přestože nepoznaly hořkost porážky, na získání mistrovského titulu to nestačilo. Titul vicemistra Prahy však můžeme počítat mezi velké úspěchy. Vojenské lesy jej obhájily již podesáté, čtyřikrát získaly bronzové medaile a sedmkrát byly mistry. V historických tabulkách Hanspaulské ligy jsou Vojenské lesy na 1. místě v celkové tabulce (soutěže se od vzniku soutěže zúčastnilo celkem 2100 týmů) i v tabulce 1. ligy, kam se během 78 ročníků probojovalo 111 týmů. V současné době je Hanspaulská liga nejmasovější soutěží v malém fotbale v celé Evropě. Hraje se jedna skupina 1. ligy o 12-ti týmech, následují dvě skupiny 2. ligy až po nejnižší soutěž, kterou je 8. liga s 20-ti skupinami po 12 týmech.

Přehled utkání týmu FC Vojenské lesy v sezóně Jaro 2011: Inter Lotyšák 8:1, Restaurace u Pecků 1:0, Klokán 6:1, Smutný potápěči 4:1, Důchodci 5:1, Šumavan 1:1, Úterní hosté 3:2, Traktor 9:0, Bedna 6:2, Audi United 1:1, Boston 5:3.

Sezónu zahájily Vojenské lesy výrazným vítězstvím nad Interem Lotyšák, poté se podařilo zdotat kvalitní tým Restaurace u Pecků těsně jednobrankovým rozdílem, porazit Klokán, díky zlepšenému výkonu ve druhém poločase a vypořádat se s dalším nepříjemným soupeřem, kterým Smutný potápěči již tradičně jsou. V té době hráčský kádr čítal cca 10 hráčů připravených k utkání, další utkání nám však komplikovaly absence způsobené zraněními a dalšími objektivními důvody. Přesto

jsme dosahovali solidních výkonů. Rozhodující duel se hrál v 6. kole na hřišti Šumavanu. Vojenské lesy se držely statečně, inkasovaly sice jako první, dokázaly však vyrovnat a v závěrečných minutách byly blíže k vítězství. Šumavan bral remízu všemi deseti a vzhledem k celkovému lepšímu skóre pro něj vlastně znamenala vítězství. Vojenské lesy i v dalších utkáních předváděly kvalitní hru a bod ztratily až v předposledním kole s celkem Audi, kdy už bylo stejně velmi pravděpodobné vítěz-

ství Šumavanu. V dosavadní historii 78 ročníků se nikdy nestalo, aby mistr a vicemistr dosáhly tak vysokého počtu bodů (21 resp. 20 bodů) a přitom oba současně nepoznaly hořkost porážky. Vojenské lesy se umístily na 2. místě tabulky za Šumavanem, který získal 21 bodů za 10 vítězství a jedinou remízu právě s Vojenskými lesy.

Jaroslav Dittrich z Vojenských lesů se stal se sedmnácti góly v sezóně Jaro 2011 nejlepším střelcem 1. Hanspaulské ligy a úspěšně tak navázal na Petra Bartejse,

FC Vojenské lesy, vicemistr ligy v sezóně Jaro 2011, po utkání s Klokánem. Stojící zleva: Marek Nešpor, Ladislav Čaba, Jiří Dohnal, Jaromír Šmerda, Vladimír Kargl. 1. řada: Jakub Nešpor, Petr Bartejs, Josef Dufek, Roman Bäumel, Jaroslav Dittrich

kteřý byl nejlepším prvoligovým střelcem v předchozí sezóně. Dittrich navíc zvítězil i v produktivitě, tedy v součtu branek a nahrávek.

Mezi opory patřil Jaromír Šmerda, který měl z pozice obránce nejvíce gólových asistencí (!). Kvalitními výkony se prezentoval střední obránce Vladimír Kargl, také Marek Nešpor dokazoval, že je kvalitním fotbalistou. Rovněž Michal Špulka se nenechal zahanbit a byl platným členem týmu. Zranění bohužel vyřadila na větší část sezóny zkušené hráče Jirku Dohnala a Zdeňka Vořechovského a také zástupce mladé generace Jakuba Nešpora. Ladislav Čejka se proti předchozím sezónám dokázal častěji gólově prosadit a rovněž Roman Brumel, který je již téměř klubovou legendou, má týmu stále co dát. Nelze zapomenout ani na kvalitní výkony gólmana Ladislava Čaby. Pochválit je však třeba všechny hráče, kteří za Vojenské lesy nastoupili v sezóně Jaro 2011.

Počet utkání jednotlivých hráčů: (z 11 utkání)

11 – Dittrich
10 – Čaba, Šmerda

9 – Bartejs, Kargl, Špulka
8 – Čejka
6 – Nešpor M.
5 – Bäumel
4 – Dohnal
3 – Nešpor J., Vořechovský
2 – Krátký
1 – Doležal, Řezáč

Střelci branek: (celkem 49)

17 – Dittrich
14 – Bartejs
3 – Čejka, Nešpor M., Šmerda, Špulka
2 – Kargl
1 – Bäumel, Čaba, Dohnal, Vořechovský

Asistence: (celkem 45)

10 – Šmerda
9 – Bartejs
7 – Dittrich
5 – Kargl
4 – Čejka
3 – Špulka
2 – Dohnal, Nešpor J.
1 – Bäumel, Čaba, Vořechovský

Produktivita (branky a nahrávky): (celkem 94)

24 – Dittrich (17+7)
23 – Bartejs (14+9)
13 – Šmerda (3+10)
7 – Čejka (3+4), Kargl (2+5)
6 – Špulka (3+3)
3 – Nešpor M. (3+0), Dohnal (1+2)
2 – Bäumel (1+1), Čaba (1+1),
Vořechovský (1+1), Nešpor J. (0+2)

Na zisku titulu vicemistra ligy se podílelo také následující trio: manažerka Jana Dufková, Josef Dufek a Petr Buchta, který jako asistent sekundoval Josefu Dufkovi při všech 6 odpískaných duelech, které byly předepsány týmu Vojenské lesy pro sezónu Jaro 2011.

KONEČNÁ TABULKA 1. HANSPAULSKÉ LIGY V SEZÓNĚ JARO 2011

Pořadí	Název mužstva	Počet utkání	Vítězství	Remízy	Porážky	Skóre	Body
1	Šumavan-Balkán	11	10	1	0	61:7	21
2	Vojenské lesy	11	9	2	0	49:13	20
3	Úterní hosté Ski FC	11	7	0	4	54:41	14
4	QUO Boston 86	11	6	1	4	33:26	13
5	Audi United FC	11	5	2	4	38:28	12
6	Bedna 98 FC	11	4	3	4	43:46	11
7	Restaurace U Pecků A	11	4	2	5	30:28	10
8	Smutný potapěči	11	3	3	5	49:50	9
9	Inter Lotyšák A	11	2	4	5	29:49	8
10	Klokán Perón club A	11	3	1	7	23:61	7
11	Traktor humus A	11	1	2	8	19:46	4
12	Důchodci	11	1	1	9	18:51	3

Zpracoval: Josef Dufek

BLAHOPŘEJEME K VÝZNAMNÉMU

TITUL	JMÉNO	PŘÍJMENÍ	VÝROČÍ	FUNKCE	PRACOVNÍŠTĚ
září					
	Miroslav	HÁNA	50	bezpečnostní pracovník	SOS Mimoň
	Zbyněk	DUŠÁNEK	50	bezpečnostní pracovník	SOS Mimoň
	Václav	HUDEC	50	bezpečnostní pracovník	SOS Bražec
	Antonín	ZEDEK	55	traktorista, přibližování dřeva	LS Velký Újezd
	Zdeněk	DUBSKÝ	55	traktorista, obsluha vyvážedky	LS Rychtářov
	Emanuel	DEZORT	55	bezpečnostní pracovník	SOS Mimoň
	Jana	GROLMUSOVÁ	55	bezpečnostní pracovník	SOS Praha
Ing.	Jan	LANGER	55	bezpečnostní pracovník	SOS Květušín
	Karel	VLČEK	60	technik v zemědělství	ZS Karlovy Vary Bražec
	Jitka	MAKANOVÁ	60	lesní dělník	LS Dolní Krupá
	Jaroslav	HORÁČEK	60	bezpečnostní pracovník	SOS Mimoň
	Jan	HRADEC	60	bezpečnostní pracovník	SOS Praha
Ing.	Jan	ČERNÍK	60	specialista pro strážní službu	SOS - ŘSP
	Luboš	MLÁDEK	60	bezpečnostní pracovník	SOS Mimoň
	Stanislav	MIHÁL	65	bezpečnostní pracovník	SOS Bražec, Hradiště
	Karel	HOMOLA	65	bezpečnostní pracovník	SOS Bražec, Hradiště
	Vladimír	PABIŠKA	65	lesní dělník	LS Lipník
	Ivan	FIKER	65	bezpečnostní pracovník	SOS Brno
říjen					
	Vladislav	KOPA	50	lesní dělník, dřevorubec	LS Myslejovice
	Miloslav	NOVÝ	50	bezpečnostní pracovník	SOS Květušín
	Václav	DRDA	50	bezpečnostní pracovník	SOS Praha
	Miroslav	FALTUS	50	bezpečnostní pracovník	SOS Mimoň
	Zlata	ŽUROŠKOVÁ	50	bezpečnostní pracovník	SOS Brno
	Štefan	JANKULÁR	55	dřevorubec	LS Dolní Krupá
	Richard	HRACH	55	bezpečnostní pracovník	SOS Bražec, Hradiště
	Alena	MATALÍKOVÁ	55	bezpečnostní pracovník	SOS Libavá
	Danuše	KRAFTOVÁ	55	lesní dělník	Stř. Nová Pec
	Miroslav	HRUŠKA	55	bezpečnostní pracovník	SOS Květušín
	Břetislav	VAŠÍČEK	55	bezpečnostní pracovník	SOS Libavá
	Naděžda	BERNÁŠKOVÁ	55	bezpečnostní pracovník	SOS Praha
Ing.	Joachim	DÁVID	55	vedoucí SOS 66 Brno	SOS Brno
	Pavel	ŠŮCHA	55	bezpečnostní pracovník	SOS Květušín
	Antonín	HUML	60	technik správy SOS	SOS Bražec, Hradiště
	Jiří	CHALOUPKA	60	dřevorubec	LS Břehyně
	Josef	SYCHRA	60	dřevorubec, lesní dělník	LS Žárovice
Ing.	Miroslav	CUPL	60	bezpečnostní pracovník	SOS Praha
	František	HORNA	60	bezpečnostní pracovník	SOS Brno
	Jana	MUZIKÁŘOVÁ	60	bezpečnostní pracovník	SOS Brno
	Jiří	PRCHAL	60	bezpečnostní pracovník	SOS Bražec, Hradiště
	Jiří	PRÍGL	60	bezpečnostní pracovník	SOS Květušín
	Ladislav	FOUKAL	60	lesní dělník	LS Hlubočky
	Dušan	TODEK	60	traktorista-operátor	ZS Karlovy Vary Bražec
Ing.	Ignác	BALOGH	60	bezpečnostní pracovník	SOS Brno
	Miloslava	HALDOVÁ	60	správce rekreačního střediska	RZ Olšina
	Václav	JELÍNEK	65	bezpečnostní pracovník	SOS Praha
Ing.	Jan	ŠČUDLÍK	65	bezpečnostní pracovník	SOS Praha

ŽIVOTNÍMU VÝROČÍ

TITUL	JMÉNO	PŘÍJMENÍ	VÝROČÍ	FUNKCE	PRACOVNÍŠTĚ
listopad					
Ing.	Peter	VALAPKA	50	vedoucí správy	LS Břehyně
Ing.	Petr	LIŠKA	50	nadlesní	LS Libavá
	Eva	VALÍČKOVÁ	50	bezpečnostní pracovník	SOS Brno
Ing.	Ján	ĎUROŠKA	50	bezpečnostní pracovník	SOS Brno
	Jaroslav	KOCOUREK	55	strojník prac. strojů, řidič	SpS Plumlov
	Miroslava	GALASOVÁ	55	lesní dělník	LS Potštát
	Miroslav	HLADEK	55	lesní dělník	LS Bruntál
	Petr	MILÁČEK	55	bezpečnostní pracovník	SOS Mimoň
	Eva	SCHAFFEROVÁ	55	bezpečnostní pracovník	SOS Mimoň
Ing.	Libor	SYNEK	55	bezpečnostní pracovník	SOS Brno
	Jan	NETREFA	60	hlavní účetní	ŘD Hořovice
	Bernard	ŠOFRANKO	60	lesní dělník	LS Bruntál
	Vratislav	KŘÍŽ	60	bezpečnostní pracovník	SOS Brno
	Alena	DOBROTKOVÁ	60	bezpečnostní pracovník	SOS Mimoň
	Helena	SLAPNÍČKOVÁ	60	bezpečnostní pracovník	SOS Mimoň
	Václav	ŠORM	60	lesní mechanizátor, lesní dělník	Stř. Lhota
Bc.	Radomír	SEMOTAM	60	bezpečnostní pracovník	SOS Mimoň
	Pavel	JIZERSKÝ	60	bezpečnostní pracovník	SOS Brno
	Milan	CHLAPÍK	65	vedoucí SOS 64 Mimoň	SOS Mimoň
	Josef	LANC	65	bezpečnostní pracovník	SOS Bražec, Hradiště
	Josef	BOSTL	65	bezpečnostní pracovník	SOS Praha
	Ján	FILIČKO	65	hlídač	SOS Mimoň
	Karel	JAŠA	70	bezpečnostní pracovník	SOS Brno
	Pavel	KMENT	70	bezpečnostní pracovník	SOS Mimoň
prosinec					
Ing.	Ivana	RIEGEROVÁ	50	ekonom	ŘD Karlovy Vary
	Jiří	PIZUR	50	lesní dělník	LS Libavá
	Otto	ŠAMAN	50	automechanik, opravář lesnic. a zem. strojů	SpS Hořovice
	Jindřich	PAPIOREK	50	bezpečnostní pracovník	SOS Libavá
Ing.	Miroslav	DOMANSKÝ	50	bezpečnostní pracovník	SOS Bražec, Hradiště
	Stanislav	NOVÁK	50	bezpečnostní pracovník	SOS Mimoň
	Miloslav	KOVÁŘ	55	zedník	SpS Lipník n. B.
	Alena	HORVÁTHOVÁ	55	asistentka ředitele	ŘD Horní Planá
	Naděžda	RUDOVÁ	55	lesní dělník	LS Břehyně
Ing.	Július	MIGÁLA	55	bezpečnostní pracovník	SOS Libavá
	Věra	RIEDLOVÁ	60	všeobecná účetní	ZS Karlovy Vary Bražec
	František	MORAVEC	60	bezpečnostní pracovník	SOS Mimoň
	Jiří	ŽÁK	60	bezpečnostní pracovník	SOS Bražec, Hradiště
	Václav	HLINKA	65	bezpečnostní pracovník	SOS Bražec, Hradiště
Ing.	František	ŠKRDLA	65	bezpečnostní pracovník	SOS Brno

Kdo vyhrál?

Vítězkou fotografie se v minulém čísle stala Petra Kovářová. Gratulujeme.

Hana Politzerová,
šéfredaktorka

Příspěvky do rubriky „Fotografie měsíce“ posílejte prosím
na email: hana.politzerova@vls.cz

- 1) Eva Pospíšilová
- 2) Emília Rysková
- 3) Zdeněk Kulísek
- 4) Pavel Munzar
- 5) Lukáš Kovár

- 6) Jan Kelnar
- 7) Petr Třešňák
- 8) Pavel Munzar
- 9) Petr Třešňák
- 10) Jan Jeniš

FOTOGRAFIE MĚSÍCE

ŠKOLKAŘSKÉ DNY

5. ročník

Správa lesních školek VLS ČR, s. p. Vás srdečně zve na 5. ročník školkařských dnů

Datum	Středisko	Místo zahájení	Kontakt
5. října 2011	středisko Osina-Krumsín	školka Osina	Ing. Ladislav Grossmann (tel: 605 206 836)
12. října 2011	středisko Lhota	školka Lhota	Robert Fišera (tel: 739 532 147)

Zahájení školkařského dne na jednotlivých střediscích v 9.00.

Program:

- ukázky prostokořenného a krytokořenného sadebního materiálu lesních dřevin
- praktické ukázky školkařské techniky a technologií pěstování sadebního materiálu
- občerstvení

Ing. Ladislav Kec a pracovníci Správy lesních školek VLS ČR, s. p.

Petr Třešňák